

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2015/C 363/01 Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie*. 1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2015/C 363/02 Věc C-20/13: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 9. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerecht Berlin – Německo) – Daniel Unland v. Land Berlin „Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 2000/78/ES — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Článek 2, článek 3 odst. 1 písm. c) a článek 6 odst. 1 — Přímá diskriminace na základě věku — Základní plat soudců — Přechodný režim — Přeřazení a další postup — Zachování rozdílného zacházení — Odůvodnění“. 2

2015/C 363/03 Věc C-506/13 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 9. září 2015 – Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro AE v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Smlouva o finanční pomoci Společenství pro projekt v oblasti lékařské spolupráce — Rozhodnutí Komise požadovat navrácení části vyplacených záloh — Žaloba na neplatnost — Nepřípustnost“. . . . 3

2015/C 363/04	Věc C-511/13 P: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. září 2015 – Philips Lighting Poland S.A., Philips Lighting BV v. Rada Evropské unie, Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd, GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt), Osram GmbH, Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Dumping — Nařízení (ES) č. 384/96 — Článek 4 odst. 1, čl. 5 odst. 4 a čl. 9 odst. 1 — Nařízení (ES) č. 1205/2007 — Dovoz elektronických integrovaných kompaktních fluorescenčních výbojek (CFL-i) pocházejících z Číny, Vietnamu, Pákistánu a Filipín — Újma způsobená výrobnímu odvětví Společenství — Podstatná část celkové výroby obdobných výrobků ve Společenství“	4
2015/C 363/05	Věc C-569/13: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Förvaltningsrätten i Malmö – Švédsko) – Brimate AB v. Tullverket „Řízení o předběžné otázce — Obchodní politika — Antidumpingové clo zavedené na dovoz keramických obkládaček pocházejících z Číny — Prováděcí nařízení (EU) č. 917/2011 — Platnost — Nařízení (ES) č. 1225/2009 — Článek 3 odst. 2, 3, 5 a 6, článek 17 a čl. 20 odst. 1 — Určení újmy a příčinné souvislosti — Nesprávná skutková zjištění a zjevně nesprávná posouzení — Povinnost řádné péče — Přezkum poznatků předaných dovozcem zařazeným do vzorku — Povinnost odůvodnění — Právo na obhajobu“	5
2015/C 363/06	Věc C-687/13: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht München – Německo) – Flisesen-Zetnrum Deutschland GmbH v. Hauptzollamt Regensburg „Řízení o předběžné otázce — Dumping — Antidumpingové clo z dovozu keramických obkládaček pocházejících z Číny — Prováděcí nařízení (EU) č. 917/2011 — Platnost — Nařízení (ES) č. 1225/2009 — Článek 2 odstavec 7 písm. a) — Běžná hodnota — Zjištění na základě ceny ve třetí zemi s tržním hospodářstvím — Výběr vhodné třetí země — Povinnost řádné péče — Právo na obhajobu — Povinnost uvést odůvodnění — Výběr vzorku“	5
2015/C 363/07	Věc C-4/14: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 9. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein oikeus – Finsko) – Christophe Bohez v. Ingrid Wiertz „Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Článek 1 odst. 2 a 49 — Příslušnost a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Vyloučené věci — Rodinné právo — Nařízení (ES) č. 2201/2003 — Článek 47 odst. 1 — Příslušnosti a uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech rodičovské zodpovědnosti — Rozhodnutí o právu na styk s dítětem, kterým se ukládá penále — Vymáhání penále“	6
2015/C 363/08	Věc C-36/14: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 10. září 2015 – Evropská komise v. Polská republika „Nesplnění povinnosti státem — Vnitřní trh se zemním plynem — Směrnice 2009/73/ES — Státní zásah spočívající v povinnosti používat dodavatelské ceny stanovené vnitrostátním orgánem — Opatření, které není časově omezeno — Neexistence nezbytného povinného periodického přezkumu tohoto opatření a podmínek jeho uplatňování — Použití na neomezenou skupinu oprávněných osob bez rozlišování mezi zákazníky nebo zvláštními situacemi — Proporcionalita“ . . .	7
2015/C 363/09	Věc C-44/14: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. září 2015 – Španělské království v. Evropský parlament, Rada Evropské unie „Žaloba na neplatnost — Nařízení (EU) č. 1052/2013 — Překračování vnějších hranic — Systém Eurosur — Rozvíjení ustanovení schengenského acquis — Účast — Spolupráce s Irskem a Spojeným královstvím — Platnost“	8

2015/C 363/10	Věc C-47/14: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – Holterman Ferho Exploitatie BV, Ferho Bewehrungsstahl GmbH, Ferho Vechta GmbH, Ferho Frankfurt GmbH v. Friedrich Leopold Freiherr Spies von Büllenheim „Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Příslušnost a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Článek 5 bod 1 — Příslušnost ve věcech smluvních závazků — Článek 5 bod 3 — Příslušnost ve věcech týkajících se protiprávního jednání — Články 18 až 21 — Individuální pracovní smlouvy — Smlouva ředitele společnosti — Vypovězení smlouvy — Důvody — Neuspokojivý výkon funkce a protiprávní jednání — Určovací žaloba a žaloba na náhradu škody — Pojem „individuální pracovní smlouva“	8
2015/C 363/11	Spojené věci C-72/14 a C-197/14: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 9. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechtshof te 's-Hertogenbosch, Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – X v. Inspecteur van Rijksbelastingdienst (C-72/14) a T. A. van Dijk v. Staatssecretaris van Financiën (C-197/14) „Řízení o předběžné otázce — Migrující pracovníci — Sociální zabezpečení — Použitelné právní předpisy — Lodníci na Rýně — Osvědčení E 101 — Důkazní hodnota — Předložení sporu Soudnímu dvoru — Povinnost podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce“	9
2015/C 363/12	Věc C-81/14: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 10. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State – Nizozemsko) – Nannoka Vulcanus Industries BV v. College van gedeputeerde staten van Gelderland „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 1999/13/ES — Příloha II B — Znečištění ovzduší — Těkavé organické sloučeniny — Omezování emisí — Používání organických rozpouštědel při některých činnostech a v některých zařízeních — Povinnosti použitelné na stávající zařízení — Prodloužení lhůty“	10
2015/C 363/13	Věc C-105/14: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Cuneo – Itálie) – trestní řízení proti Ivu Tariccovi a dalším „Řízení o předběžné otázce — Trestní řízení týkající se trestných činů v oblasti daně z přidané hodnoty (DPH) — Článek 325 SFEU — Vnitrostátní právní úprava stanovící absolutní promlčecí lhůty, které mohou vést k beztrestnosti trestných činů — Potenciální ohrožení finančních zájmů Evropské unie — Povinnost vnitrostátního soudu neuplatnit jakákoli ustanovení vnitrostátního práva, která by mohla ohrozit splnění povinností, jež členským státům ukládají unijní právní předpisy“	11
2015/C 363/14	Věc C-106/14: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution (FCD), Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison (FMB) v. Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie „Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí a ochrana lidského zdraví — Nařízení (ES) č. 1907/2006 (nařízení REACH) — Článek 7 odst. 2 a článek 33 — Látky vzbuzující mimořádné obavy, které jsou obsaženy v předmětech — Oznamovací povinnost a povinnost poskytnout informace — Výpočet prahové hodnoty 0,1 % hmotnostních“ . . .	12
2015/C 363/15	Věc C-151/14: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 10. září 2015 – Evropská komise v. Lotyšská republika „Nesplnění povinnosti státem — Článek 49 SFEU — Svoboda usazování — Notáři — Podmínka státní příslušnosti — Článek 51 SFEU — Spojitost s výkonem veřejné moci“ . . .	13

2015/C 363/16	Věc C-160/14: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 9. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Varas Cíveis de Lisboa – Portugalsko) – João Filipe Ferreira da Silva e Brito a další v. Portugalský stát „Řízení o předběžné otázce — Sbližování právních předpisů — Zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů — Pojem ‚převod závodu‘ — Povinnost podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 267 třetího pododstavce SFEU — Údajné porušení unijního práva, které lze připsat vnitrostátnímu soudu, jehož rozhodnutí nemohou být napadena opravnými prostředky podle vnitrostátního práva — Vnitrostátní právní předpisy podmiňující právo na náhradu škody, vzniklé v důsledku takového porušení, předchozím zrušením rozhodnutí, jež tuto škodu způsobilo“	14
2015/C 363/17	Věc C-240/14: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 9. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesgericht Korneuburg – Rakousko) – Eleonore Prüller-Frey v. Norbert Brodnig, Axa Versicherung AG „Řízení o předběžné otázce — Odpovědnost leteckých dopravců v případě nehody — Žaloba na náhradu škody — Montrealská úmluva — Nařízení (ES) č. 2027/97 — Let, který bezplatně uskutečnil vlastník nemovitosti za účelem jejího předvedení potenciálnímu kupci — Nařízení (ES) č. 864/2007 — Přímá žaloba proti pojistiteli občanskoprávní odpovědnosti upravená ve vnitrostátním právu“	15
2015/C 363/18	Věc C-266/14: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Audiencia Nacional – Španělsko) – Federación de Servicios Privados del sindicato Comisiones obreras (CC.OO.) v. Tyco Integrated Security SL, Tyco Integrated Fire & Security Corporation Servicios SA „Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 2003/88/ES — Ochrana bezpečnosti a zdraví pracovníků — Úprava pracovní doby — Článek 2 bod 1 — Pojem ‚pracovní doba‘ — Pracovníci, kteří nemají stálé nebo obvyklé pracoviště — Doba strávená na cestě mezi bydlištěm pracovníků a místem prvního a posledního zákazníka“	16
2015/C 363/19	Věc C-363/14: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. září 2015 – Evropský parlament v. Rada Evropské unie „Žaloba na neplatnost — Policejní a justiční spolupráce v trestních věcech — Europol — Seznam třetích států a organizací, se kterými Europol uzavře dohody — Určení právního základu — Právní rámec použitelný po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost — Přejícná ustanovení — Odvozený právní základ — Rozlišování legislativních aktů a prováděcích opatření — Konzultace Parlamentu — Podnět členského státu nebo Komise“	16
2015/C 363/20	Věc C-408/14: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal du travail de Bruxelles – Belgie) – Aliny Wojciechowski v. Office national des pensions (ONP) „Řízení o předběžné otázce — Úředník Evropské unie v důchodu, který před nástupem do služebního poměru byl zaměstnaný v členském státě, v němž pak pracoval i jako úředník — Nárok na důchod podle vnitrostátního důchodového systému zaměstnanců — Maximální počet odpracovaných let — Odmítnutí vyplácet starobní důchod zaměstnance — Zásada loajální spolupráce“	17
2015/C 363/21	Věc C-473/14: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 10. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Symvoulis tis Epikrateias – Řecko) – Dimos Kropias Attikis v. Ypourgos Perivallontos, Energeias kai Klimatikis Allagis „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2001/42/ES — Posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí — Režim ochrany horského masivu Ymittos — Pozměňovací řízení — Použitelnost této směrnice — Územní plán a program na ochranu životního prostředí v širším regionu Atény“	18
2015/C 363/22	Posudek 2/15: Žádost o posudek podaný Evropskou komisí na základě čl. 218 odst. 11 SFEU	18

2015/C 363/23	Věc C-348/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 10. července 2015 – Město Wiener Neustadt	19
2015/C 363/24	Věc C-400/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 23. července 2015 – Landkreis Potsdam-Mittelmark v. Finanzamt Brandenburg.	19
2015/C 363/25	Věc C-417/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Rakousko) dne 29. července 2015 – Wolfgang Schmidt v. Christiane Schmidt	20
2015/C 363/26	Věc C-424/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 31. července 2015 – Xabier Ormaetxea Garai a Bernardo Lorenzo Almendros v. Administración del Estado	21
2015/C 363/27	Věc C-434/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona (Španělsko) dne 7. srpna 2015 – Asociación Profesional Elite Taxi v. Uber Systems Spain, S.L.	21
2015/C 363/28	Věc C-435/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 10. srpna 2015 – GROFA GmbH proti Hauptzollamt Hannover.	22
2015/C 363/29	Věc C-448/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van beroep te Brussel (Belgie) dne 19. srpna 2015 – Belgische Staat v. Comm. V.A. Wereldhave Belgium a další	23
2015/C 363/30	Věc C-453/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 24. srpna 2015 – trestní řízení proti A, B	24
2015/C 363/31	Věc C-463/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Amsterdam (Nizozemsko) dne 2. září 2015 – Openbaar Ministerie v. A	25
2015/C 363/32	Věc C-471/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vestre Landsret (Dánsko) dne 7. září 2015 – Sjelle Autogenbrug I/S v. Skatteministeriet	25
 Tribunál		
2015/C 363/33	Věc T-346/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. září 2015 – Maďarsko v. Komise „Zemědělství — Společná organizace trhů — Odvětví ovoce a zeleniny — Vnitrostátní finanční podpora poskytnutá organizacím producentů — Prováděcí rozhodnutí Komise o unijní úhradě vnitrostátní finanční podpory poskytnuté Maďarskem jeho organizacím producentů — Článek 103e nařízení (ES) č. 1234/2007 — Článek 97 nařízení (ES) č. 1580/2007“	26
2015/C 363/34	Věc T-472/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. září 2015 – Novartis Europharm v. Komise „Humánní léčivé přípravky — Registrace generického léčivého přípravku Zoledronic acid Teva Pharma — Kyselina zoledronová — Období zákonné ochrany údajů pro referenční léčivé přípravky Zometa a Aclasta, které obsahují účinnou látku kyselinu zoledronovou — Směrnice 2001/83/ES — Nařízení (EHS) č. 2309/93 a nařízení (ES) č. 726/2004 — Souhrnná registrace — Období zákonné ochrany údajů“	26
2015/C 363/35	Věc T-483/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. září 2015 – Nestlé Unternehmungen Deutschland v. OHIM – Lotte (Vyobrazení koaly medvídkovitého) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství znázorňující koalu medvídkovitého — Starší trojrozměrná národní ochranná známka KOALA-BÄREN a starší obrazová národní ochranná známka KOALA — Skutečné užívání ochranné známky — Článek 42 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 207/2009“	27

2015/C 363/36	Věc T-5/13: Rozsudek Tribunálu ze dne 18. září 2015 – Iran Liquefied Natural Gas v. Rada „Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Íránu ve snaze zabránit šíření jaderných zbraní — Zmrazení finančních prostředků — Žaloba na neplatnost — Vnitrostátní entita — Aktivní legitimace — Právní zájem na podání žaloby — Přípustnost — Nesprávné posouzení skutkového stavu — Posun časových účinků zrušení“	28
2015/C 363/37	Věc T-67/13: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. září 2015 – Novartis Europharm v. Komise „Humánní léčivé přípravky — Registrace generického léčivého přípravku Zoledronic acid Hospira — Kyselina zoledronová — Období zákonné ochrany údajů pro referenční léčivé přípravky Zometa a Aclasta, které obsahují účinnou látku kyselinu zoledronovou — Směrnice 2001/83/ES — Nařízení (EHS) č. 2309/93 a nařízení (ES) č. 726/2004 — Souhrnná registrace — Období zákonné ochrany údajů“	29
2015/C 363/38	Věc T-158/13: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. září 2015 – Iralco v. Rada „Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Íránu ve snaze zabránit šíření jaderných zbraní — Zmrazení finančních prostředků — Nesprávné posouzení“	30
2015/C 363/39	Věc T-387/13: Rozsudek Tribunálu ze dne 18. září 2015 – Federación Nacional de Cafeteros de Colombia v. OHIM – Hautrive (COLOMBIANO HOUSE) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství COLOMBIANO HOUSE — Starší chráněné zeměpisné označení Café de Colombia — Články 13 a 14 nařízení (ES) č. 510/2006 — Relativní důvody zamítnutí — Článek 8 odst. 4 nařízení (ES) č. 207/2009“	31
2015/C 363/40	Věc T-395/13: Rozsudek Tribunálu ze dne 18. září 2015 – Miettinen v. Rada „Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Stanovisko právní služby Rady k návrhu směrnice a nařízení Evropského parlamentu a Rady o trestněprávním postihu za obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem — Částečné odepření přístupu — Výjimka týkající se ochrany právních stanovisek — Výjimka týkající se ochrany rozhodovacího procesu“	32
2015/C 363/41	Věc T-420/13: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. září 2015 – Brouillard v. Soudní dvůr „Veřejné zakázky na služby — Zadávací řízení — Uzavření rámcových smluv — Překlad právních textů do francouzského jazyka — Výzva k podání nabídky — Vyloučení navrhovaného subdodavatele — Odborná způsobilost — Požadavek na úplné právní vzdělání — Uznávání diplomů — Proporcionalita — Transparentnost“	33
2015/C 363/42	Věc T-691/13: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. září 2015 – Ricoh Belgium v. Rada „Veřejné zakázky na služby a dodávky — Nabídkové řízení — Černobílá multifunkční zařízení a služby v oblasti údržby — Odmítnutí nabídky uchazeče — Povinnost uvést odůvodnění — Transparentnost“	34
2015/C 363/43	Věc T-710/13: Rozsudek Tribunálu ze dne 18. září 2015 – Bundesverband Deutsche Tafel v. OHIM – Tiertafel Deutschland (Tafel) „Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Společenství Tafel — Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu — Rozlišovací způsobilost — Neexistence popisného charakteru — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009“	35
2015/C 363/44	Věc T-45/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 18. září 2015 – HTTS a Bateni v. Rada „Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Íránu — Zmrazení finančních prostředků — Kritérium týkající se poskytování klíčových služeb IRISL nebo subjektům, které vlastní, které kontroluje nebo které jednájí jejím jménem — Právo na účinnou soudní ochranu — Povinnost uvést odůvodnění — Zjevné nesprávné posouzení — Vlastnické právo — Svoboda podnikání — Právo na rodinný život — Proporcionalita“	36

2015/C 363/45	Věc T-231/14 P: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. září 2015 – EMA v. Drakeford „Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Dočasní zaměstnanci — Smlouva na dobu určitou — Rozhodnutí o neprodloužení — Článek 8 první pododstavec PŘOZ — Překvalifikování smlouvy na dobu určitou na smlouvu na dobu neurčitou — Soudní přezkum v plné jurisdikci“	37
2015/C 363/46	Věc T-323/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. září 2015 – Bankia v. OHIM – Banco ActivoBank (Portugal) (Bankia) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství Bankia — Starší národní slovní ochranná známka BANKY — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“ .	38
2015/C 363/47	Věc T-550/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. září 2015 – Volkswagen v. OHIM (COMPETITION) „Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství COMPETITION — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	38
2015/C 363/48	Věc T-452/15: Žaloba podaná dne 10. srpna 2015 – Petrov a další v. Evropský parlament	39
2015/C 363/49	Věc T-477/15: Žaloba podaná dne 20. srpna 2015 – European Dynamics Luxembourg a další v. ECHA	40
2015/C 363/50	Věc T-492/15: Žaloba podaná dne 26. srpna 2015 – Deutsche Lufthansa v. Komise	41
2015/C 363/51	Věc T-511/15: Žaloba podaná dne 28. srpna 2015 – Fontem Holdings 4 v. OHIM (BLU ECIGS)	42
2015/C 363/52	Věc T-519/15: Žaloba podaná dne 4. září 2015 – myToys.de v. OHIM – Laboratorios Indas (myBaby)	42
2015/C 363/53	Věc T-544/15: Žaloba podaná dne 21. září 2015 – Terna v. Komise	43

Soud pro veřejnou službu

2015/C 363/54	Věc F-72/11: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 21. září 2015 – Anagnostu a další v. Komise „Veřejná služba — Úředníci — Povyšování — Povyšovací řízení 2010 a 2011 — Referenční sazby násobení — Článek 6 odst. 2 služebního řádu — Přechodná opatření pro období od 1. května 2004 do 30. dubna 2011 — Článek 9 přílohy XIII služebního řádu — Obecná prováděcí ustanovení k článku 45 služebního řádu — Stanovení limitů pro povýšení — Nezařazení na seznam povýšených úředníků — Právní zájem na podání žaloby“	46
2015/C 363/55	Věc F-20/14: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 22. září 2015 – Barnett v. EHSV „Veřejná služba — Důchody — Starobní důchod — Odchod do předčasného důchodu bez snížení nároku na důchod — OPU k článku 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu — Námitka protiprávnosti OPU — Zájem služby — Definice — Absence — Délka výdělečné činnosti žadatele — Zohlednění celé profesní kariéry jak uvnitř, tak vně unijských orgánů — Diskreční pravomoc orgánu — Legalita“	47
2015/C 363/56	Věc F-82/14: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 22. září 2015 – Gioria v. Komise „Veřejná služba — Otevřená výběrová řízení — Výběrové řízení EPSO/AST/126/12 — Příbuzenský vztah mezi členem výběrové komise a žadatelem o pracovní místo — Střet zájmů — Článek 27 služebního řádu — Přijímání úředníků s nejvyšší úrovní bezúhonnosti — Rozhodnutí vyloučit žadatele o pracovní místo z výběrového řízení“	47

2015/C 363/57	Věc F-83/14: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 22. září 2015 – Silvan v. Komise „Veřejná služba — Úředníci — Povyšovací řízení za rok 2013 — Rozhodnutí o nepovyšení žalobce — Článek 43 a čl. 45 odst. 1 služebního řádu — DG E Komise — Námitka protiprávnosti — Porovnání zásluh — Zohlednění hodnotících zpráv — Neexistence známek v číselné podobě nebo analytických hodnocení — Poznámky obsahující slovní hodnocení“	48
2015/C 363/58	Věc F-92/14: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 24. září 2015 – Weissenfels v. Parlament „Veřejná služba — Úředníci — Žaloba na náhradu škody — Mimosmluvní odpovědnost Unie — Obsah emailu zasláného administrativou úředníkovi v důchodu — Újma na cti žalobce — Neexistence — Sdělení osobních údajů žalobce jeho advokátovi v rámci řízení před Tribunálem zaměstnanci zastupujícími orgán — Porušení nařízení č. 45/2001 — Nesprávné skutkové tvrzení“ . . .	49
2015/C 363/59	Věc F-71/15: Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 21. září 2015 – De Simone v. ECDC	49

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie*(2015/C 363/01)***Poslední publikace**

Úř. věst. C 354, 26.10.2015

Dřívější publikace

Úř. věst. C 346, 19.10.2015

Úř. věst. C 337, 12.10.2015

Úř. věst. C 328, 5.10.2015

Úř. věst. C 320, 28.9.2015

Úř. věst. C 311, 21.9.2015

Úř. věst. C 302, 14.9.2015

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 9. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Berlin – Německo) – Daniel Unland v. Land Berlin

(Věc C-20/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 2000/78/ES — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Článek 2, článek 3 odst. 1 písm. c) a článek 6 odst. 1 — Přímá diskriminace na základě věku — Základní plat soudců — Přechnodný režim — Přeražení a další postup — Zachování rozdílného zacházení — Odůvodnění“

(2015/C 363/02)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Berlin

Účastníci původního řízení

Žalobce: Daniel Unland

Žalovaná: Land Berlin

Výrok

- 1) Článek 3 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, musí být vykládán v tom smyslu, že podmínky odměňování soudců spadají do rozsahu působnosti této směrnice.
- 2) Článek 2 a čl. 6 odst. 1 směrnice 2000/78 musejí být vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, podle které je základní plat soudce určen při jeho nástupu do služebního poměru výhradně v závislosti na jeho věku.
- 3) Článek 2 a čl. 6 odst. 1 směrnice 2000/78 musejí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která vymezuje způsoby nového zařazení soudců, jmenovaných již před nabytím účinnosti této právní úpravy, v novém systému odměňování a stanoví, že se platový stupeň, do něhož jsou napříště zařazeni, určí pouze v závislosti na vyšší základního platu, který pobírali na základě dřívějšího systému odměňování, i když byl založen na diskriminaci na základě věku soudce, jelikož rozdílné zacházení, které tato právní úprava připouští, lze odůvodnit cílem ochrany nabytých práv.

- 4) Článek 2 a čl. 6 odst. 1 směrnice 2000/78 musejí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která vymezuje způsoby postupu soudců, jmenovaných již před nabytím účinnosti této právní úpravy, v novém systému odměňování a stanoví, že soudcům, kteří k rozhodnému dni přechodu na nový systém dosáhli určitého věku, je přiznán od určitého platového stupně rychlejší platový růst než soudcům, kteří byli k rozhodnému dni přechodu na nový systém mladšího věku, jelikož rozdílné zacházení, které připouští tato právní úprava, lze odůvodnit z hlediska čl. 6 odst. 1 této směrnice.
- 5) Za takových okolností, jako jsou okolnosti, které nastaly ve věci v původním řízení, unijní právo neukládá povinnost přiznat diskriminovaným soudcům se zpětnou účinností částku, která odpovídá rozdílu mezi skutečně obdržným platem a platem odpovídajícím nejvyššímu platovému stupni v jejich platové třídě.

Předkládající soud musí ověřit, zda jsou splněny všechny podmínky stanovené judikaturou Soudního dvora k založení odpovědnosti Spolkové republiky Německo na základě unijního práva.

- 6) Unijní právo nebrání takovému vnitrostátnímu pravidlu, jako je pravidlo dotčené v původním řízení, které upravuje povinnost vnitrostátního soudce uplatnit nárok na peněžní plnění, která nevyplývají přímo ze zákona, v relativně krátké době, tedy před koncem běžného rozpočtového roku, pokud toto pravidlo neporušuje zásadu rovnocennosti ani zásadu efektivit. Předkládající soud musí ověřit, zda jsou tyto podmínky ve věci v původním řízení splněny.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 86, 23. 3. 2013

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 9. září 2015 – Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro AE v. Evropská komise

(Věc C-506/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Smlouva o finanční pomoci Společenství pro projekt v oblasti lékařské spolupráce — Rozhodnutí Komise požadovat navrácení části vyplacených záloh — Žaloba na neplatnost — Nepřípustnost“

(2015/C 363/03)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro AE (zástupce: E. Tzannini, dikigoros)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: S. Lejeune, zmocněnec, E. Petrissi, dikigoros)

Výrok

- 1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*

- 2) *Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro AE se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 344, 23.11.2013.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. září 2015 – Philips Lighting Poland S.A., Philips Lighting BV v. Rada Evropské unie, Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd, GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt), Osram GmbH, Evropská komise

(Věc C-511/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Dumping — Nařízení (ES) č. 384/96 — Článek 4 odst. 1, čl. 5 odst. 4 a čl. 9 odst. 1 — Nařízení (ES) č. 1205/2007 — Dovoz elektronických integrovaných kompaktních fluorescenčních výbojek (CFL-i) pocházejících z Číny, Vietnamu, Pákistánu a Filipín — Újma způsobená výrobnímu odvětví Společenství — Podstatná část celkové výroby obdobných výrobků ve Společenství“

(2015/C 363/04)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Philips Lighting Poland S.A., Philips Lighting BV (zástupci: L. Catrain González, advokát, E. Wright, barrister)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie (zástupci: S. Boelaert, zmocněnkyně, ve spolupráci s S. Gubelem, advokátem, B. O'Connorem, solicitor), Hangzhou Duralamp Electronics Co. Ltd, GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt.), Osram GmbH (zástupci: R. Bierwagen a C. Hipp, advokáti), Evropská komise (zástupci: L. Armati a J.-F. Brakeland, zmocněnci)

Výrok

- 1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*

- 2) *Společnosti Philips Lighting Poland S. A. a Philips Lighting BV ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie a společností Osram GmbH.*

- 3) *Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 352, 30.11.2013.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Förvaltningsrätten i Malmö – Švédsko) – Bricmate AB v. Tullverket

(Věc C-569/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Obchodní politika — Antidumpingové clo zavedené na dovoz keramických obkládaček pocházejících z Číny — Prováděcí nařízení (EU) č. 917/2011 — Platnost — Nařízení (ES) č. 1225/2009 — Článek 3 odst. 2, 3, 5 a 6, článek 17 a čl. 20 odst. 1 — Určení újmy a příčinné souvislosti — Nesprávná skutková zjištění a zjevně nesprávná posouzení — Povinnost řádné péče — Přezkum poznatků předaných dovozcem zařazeným do vzorku — Povinnost odůvodnění — Právo na obhajobu“

(2015/C 363/05)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Förvaltningsrätten i Malmö

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Bricmate AB

Žalovaný: Tullverket

Výrok

Posouzení předběžné otázky neodhalilo žádnou skutečnost, která by mohla mít vliv na platnost prováděcího nařízení Rady (EU) č. 917/2011 ze dne 12. září 2011, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo z dovozu keramických obkládaček pocházejících z Čínské lidové republiky.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 15, 18.1.2014.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht München – Německo) – Flisesen-Zetnrum Deutschland GmbH v. Hauptzollamt Regensburg

(Věc C-687/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Dumping — Antidumpingové clo z dovozu keramických obkládaček pocházejících z Číny — Prováděcí nařízení (EU) č. 917/2011 — Platnost — Nařízení (ES) č. 1225/2009 — Článek 2 odstavec 7 písm. a) — Běžná hodnota — Zjištění na základě ceny ve třetí zemi s tržním hospodářstvím — Výběr vhodné třetí země — Povinnost řádné péče — Právo na obhajobu — Povinnost uvést odůvodnění — Výběr vzorku“

(2015/C 363/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht München

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Flisesen-Zetnrum Deutschland GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Regensburg

Výrok

Přezkum předběžné otázky předkládajícího soudu neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost prováděcího nařízení Rady (EU) č. 917/2011 ze dne 12. září 2011, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo z dovozu keramických obkládaček pocházejících z Čínské lidové republiky.

(¹) Úř. věst. C 78, 15.3.2014.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 9. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein oikeus – Finsko) – Christophe Bohez v. Ingrid Wiertz

(Věc C-4/14) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Článek 1 odst. 2 a 49 — Příslušnost a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Vyloučené věci — Rodinné právo — Nařízení (ES) č. 2201/2003 — Článek 47 odst. 1 — Příslušnosti a uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech rodičovské zodpovědnosti — Rozhodnutí o právu na styk s dítětem, kterým se ukládá penále — Vymáhání penále“

(2015/C 363/07)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein oikeus

Účastníci původního řízení

Žalobce: Christophe Bohez

Žalovaná: Ingrid Wiertz

Výrok

- 1) Článek 1 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že se toto nařízení nepoužije na vymáhání penále, které bylo stanoveno v rozhodnutí vydaném v členském státě týkajícím se práva péče o dítě a práva na styk s dítětem za účelem zajištění dodržování tohoto práva na styk s dítětem ze strany nositele práva péče o dítě, v jiném členském státě.

- 2) Na vymáhání penále, nařízeného soudem členského státu původu za účelem zajistit účinnost práva na styk s dítětem, o kterém tento soud meritorně rozhodl, se vztahuje stejný režim výkonu jako na rozhodnutí o právu na styk s dítětem, které uvedené penále zajišťuje, a toto penále musí být tedy prohlášeno za vykonatelné podle pravidel definovaných nařízením Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000.
- 3) V rámci nařízení č. 2201/2003 jsou cizí soudní rozhodnutí o zaplacení penále v dožádaném členském státě vykonatelná pouze tehdy, jestliže je výše penále s konečnou platností stanovena soudy členského státu původu.

(¹) Úř. věst. C 71, 8. 3. 2014.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 10. září 2015 – Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-36/14) (¹)

„Nesplnění povinnosti státem — Vnitřní trh se zemním plynem — Směrnice 2009/73/ES — Státní zásah spočívající v povinnosti používat dodavatelské ceny stanovené vnitrostátním orgánem — Opatření, které není časově omezeno — Neexistence nezbytného povinného periodického přezkumu tohoto opatření a podmínek jeho uplatňování — Použití na neomezenou skupinu oprávněných osob bez rozlišování mezi zákazníky nebo zvláštními situacemi — Proporcionalita“

(2015/C 363/08)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupkyně: K. Herrmann a M. Patakia, zmocněnkyně)

Žalovaná: Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec)

Výrok

- 1) Polská republika tím, že uplatňuje časově neomezený státní zásah, který energetickým podnikům ukládá povinnost používat ceny zemního plynu schválené předsedou Urzadu Regulacji Energetyki (Energetický regulační úřad), která není časově omezena a ohledně které vnitrostátní právo správním orgánům neukládá, aby pravidelně přezkoumávaly potřebu a podmínky použití uvedeného opatření v odvětví plynu s ohledem na míru rozvoje tohoto odvětví, jehož vlastností je, že se uplatní na neomezenou skupinu oprávněných osob nebo zákazníků, aniž by rozlišovalo mezi zákazníky nebo podle jejich postavení v různých kategoriích zákazníků, porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z ustanovení čl. 3 odst. 1 ve spojení s odstavcem 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 2003/55/ES.

2) *Polská republika ponese náhradu nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 85, 22.3.2014.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. září 2015 – Španělské království v. Evropský parlament, Rada Evropské unie

(Věc C-44/14) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Nařízení (EU) č. 1052/2013 — Překračování vnějších hranic — Systém Eurosur — Rozvíjení ustanovení schengenského acquis — Účast — Spolupráce s Irskem a Spojeným královstvím — Platnost“

(2015/C 363/09)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupce: A. Rubio González, zmocněnec)

Žalovaní: Evropský parlament (zástupci: D. Moore, S. Alonso de Leon a A. Pospíšilová Padowska, zmocněnci), Rada Evropské unie (zástupci: M. Chavrier, F. Florindo Gijón, M.-M. Joséphidès a P. Plaza García, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalované: Irsko (zástupci: E. Creedon, G. Hodge et A. Joyce, zmocněnci, ve spolupráci s G. Gilmore, barrister), Spojené království Velké Británie a Severního Irska, (zástupci: L. Christie, zmocněnec, ve spolupráci s J. Holmes, barrister), Evropská komise (zástupci: J. Baquero Cruz a G. Wils, zmocněnci)

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.*
- 3) *Irsko, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, jakož i Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 71, 8.3.2014.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – Holterman Ferho Exploitatie BV, Ferho Bewehrungsstahl GmbH, Ferho Vechta GmbH, Ferho Frankfurt GmbH v. Friedrich Leopold Freiherr Spies von Büllesheim

(Věc C-47/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Příslušnost a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Článek 5 bod 1 — Příslušnost ve věcech smluvních závazků — Článek 5 bod 3 — Příslušnost ve věcech týkajících se protiprávního jednání — Články 18 až 21 — Individuální pracovní smlouvy — Smlouva ředitele společnosti — Vypovězení smlouvy — Důvody — Neuspokojivý výkon funkce a protiprávní jednání — Určovací žaloba a žaloba na náhradu škody — Pojem „individuální pracovní smlouva““

(2015/C 363/10)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Holterman Ferho Exploitatie BV, Ferho Bewehrungsstahl GmbH, Ferho Vechta GmbH, Ferho Frankfurt GmbH

Žalovaný: Friedrich Leopold Freiherr Spies von Bülesheim

Výrok

- 1) Ustanovení kapitoly II oddílu 5 (články 18 až 21) nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládána tak, že v takové situaci, jako je situace, o kterou se jedná ve věci v původním řízení, kdy společnost žaluje osobu, která vykonávala funkce ředitele a jednatele uvedené společnosti, s cílem dosáhnout konstatování pochybení, kterých se dotčená osoba dopustila při výkonu funkcí, a získat náhradu škody, brání použití čl. 5 bodů 1 a 3 uvedeného nařízení, za podmínky, že uvedená osoba jakožto ředitel a jednatel vykonávala po určitou dobu ve prospěch uvedené společnosti a pod jejím vedením činnosti, za které protihodnotou pobírala odměnu, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.
- 2) Článek 5 bod 1 nařízení č. 44/2001 musí být vykládán v tom smyslu, že žaloba společnosti proti jejímu bývalému řediteli z důvodu údajného neplnění povinností, které mu ukládalo práva obchodních korporací, spadá pod pojem „nároky ze smlouvy“. V případě neexistence jakéhokoli odchýlného ustanovení ve stanovách společnosti nebo jiném dokumentu, je věcí předkládajícího soudu, aby určil místo, kde jednatel skutečně převážně vykonával činnost na základě smlouvy, za podmínky, že poskytování služeb na uvedeném místě nebylo v rozporu s vůlí smluvních stran, která vyplývá z toho, co mezi sebou sjednaly.
- 3) Za takových okolností, jako jsou okolnosti, jež jsou dány v původním řízení, kdy společnost žaluje svého bývalého jednatele z důvodu údajného protiprávního jednání, musí být čl. 5 bod 3 nařízení č. 44/2001 vykládán v tom smyslu, že tato žaloba spadá do oblasti deliktní odpovědnosti, jestliže vytýkané jednání nelze považovat za neplnění povinností jednatele plynoucích z práva obchodních korporací, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu. Tomu také přísluší na základě skutkových okolností věci určit nejužší spojení mezi příčinnou událostí, která vedla ke vzniku škody, a místem vzniku škody.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 102, 7.4.2014.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 9. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechthof te 's-Hertogenbosch, Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – X v. Inspecteur van Rijksbelastingdienst (C-72/14) a T. A. van Dijk v. Staatssecretaris van Financiën (C-197/14)

(Spojené věci C-72/14 a C-197/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Migrující pracovníci — Sociální zabezpečení — Použitelné právní předpisy — Lodníci na Rýně — Osvědčení E 101 — Důkazní hodnota — Předložení sporu Soudnímu dvoru — Povinnost podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce“

(2015/C 363/11)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechthof te 's-Hertogenbosch, Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobci: X (C-72/14), T. A. van Dijk (C-197/14)

Žalovaní: Inspecteur van Rijksbelastingdienst (C-72/14), Staatssecretaris van Financiën (C-197/14)

Výrok

- 1) Článek 7 odst. 2 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství, jakož i článek 10c až 11a, 12a a 12b nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 změněných a aktualizovaných nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005 ze dne 13. dubna 2005, musí být vykládány v tom smyslu, že osvědčení vydané příslušnou institucí členského státu ve formě osvědčení E 101 jako doklad o tom, že se na pracovníka vztahují předpisy tohoto členského státu o sociálním zabezpečení, ačkoli se na tohoto pracovníka vztahuje Dohoda o sociálním zabezpečení lodníků na Rýně přijatá mezivládní konferencí pověřenou revizí dohody ze dne 13. února 1961 o sociálním zabezpečení lodníků na Rýně, podepsaná v Ženevě dne 30. listopadu 1979, není závazné pro instituce jiných členských států. Skutečnost, že instituce, která jej vydala, neměla v úmyslu vydat skutečné osvědčení E 101, ale použila vzorový formulář tohoto osvědčení z administrativních důvodů, je v tomto ohledu irelevantní.
- 2) Článek 267 třetí pododstavec SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že takový vnitrostátní soud, jako je předkládající soud, proti jehož rozhodnutím nelze podat podle vnitrostátního práva opravný prostředek, nemá povinnost obrátit se na Soudní dvůr Evropské unie pouze z toho důvodu, že vnitrostátní soud nižšího stupně položil Soudnímu dvoru Evropské unie předběžnou otázku ve věci podobné té, která mu byla předložena a týká se zcela totožné problematiky, ani nemusí vyčkat na odpověď na tuto otázku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 142, 12.5.2014.
Úř. věst. C 223, 14.7.2014.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 10. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State – Nizozemsko) – Nannoka Vulcanus Industries BV v. College van gedeputeerde staten van Gelderland

(Věc C-81/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 1999/13/ES — Příloha II B — Znečištění ovzduší — Těkavé organické sloučeniny — Omezování emisí — Používání organických rozpouštědel při některých činnostech a v některých zařízeních — Povinnosti použitelné na stávající zařízení — Prodloužení lhůty“

(2015/C 363/12)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Nannoka Vulcanus Industries BV

Žalovaný: College van gedeputeerde staten van Gelderland

Výrok

- 1) Příloha II B směrnice Rady 1999/13/ES ze dne 11. března 1999 o omezování emisí těkavých organických sloučenin vznikajících při používání organických rozpouštědel při některých činnostech a v některých zařízeních musí být vykládána v tom smyslu, že prodloužení lhůty, které je stanoveno v jejím bodě 2 prvním pododstavci písm. i), lze přiznat provozovateli „zařízení“ ve smyslu čl. 2 bodu 1 této směrnice pro realizaci jeho plánu snižování emisí těkavých organických sloučenin, jestliže náhražky s nízkým nebo nulovým obsahem rozpouštědel jsou ještě ve stavu vývoje, ačkoli pro toto zařízení lze předpokládat konstantní obsah netěkavých látek ve výrobku, který může být využit k definici referenčního bodu pro snižování emisí.
- 2) Příloha II B bod 2 první pododstavec písm. i) směrnice 1999/13 musí být vykládána v tom smyslu, že prodloužení lhůty pro realizaci plánu snižování emisí těkavých organických sloučenin vyžaduje povolení příslušných orgánů, které předpokládá předchozí žádost dotčeného provozovatele. Za účelem určení, zda se prodloužení lhůty musí poskytnout provozovateli k realizaci plánu snižování emisí těkavých organických sloučenin, a stanovení rozsahu případně poskytnutého prodloužení lhůty přísluší těmto příslušným orgánům, aby v rámci posuzovací pravomoci, kterou mají, především ověřily, že náhražky, které jsou vhodné pro použití v dotčených zařízeních a mohou snížit emise těkavých organických sloučenin, se skutečně vyvíjejí a že probíhající práce mohou s ohledem na poskytnuté poznatky dospět k vyvinutí takových výrobků a že neexistuje alternativní opatření, které by při nižších nákladech mohlo vést k srovnatelnému nebo dokonce většímu snížení emisí, a zejména že už nejsou dostupné jiné náhražky. Mimoto je třeba zohlednit poměr mezi snížením emisí, které umožní náhražky, jakož i náklady na tyto výrobky, a dodatečnými emisemi vyplývajícími z prodloužení lhůty, jakož i náklady případných alternativních opatření. Délka prodloužení lhůty nesmí přesáhnout nezbytný čas na vývoj náhražek. Uvedené je třeba posoudit s ohledem na všechny relevantní skutečnosti, a zejména s ohledem na objem dalších emisí, který vyplývá z prodloužení lhůty, a případné náklady na alternativní opatření, ve vztahu k rozsahu snížení emisí, které umožní náhražky, které se vyvíjejí, a k nákladům na tyto výrobky.

(¹) Úř. věst. C 142, 12.5.2014.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Cuneo – Itálie) – trestní řízení proti Ivu Tariccovi a dalším

(Věc C-105/14) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Trestní řízení týkající se trestných činů v oblasti daně z přidané hodnoty (DPH) — Článek 325 SFEU — Vnitrostátní právní úprava stanovící absolutní promlčecí lhůty, které mohou vést k beztrestnosti trestných činů — Potenciální ohrožení finančních zájmů Evropské unie — Povinnost vnitrostátního soudu neuplatnit jakákoli ustanovení vnitrostátního práva, která by mohla ohrozit splnění povinností, jež členským státům ukládají unijní právní předpisy“

(2015/C 363/13)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Tribunale di Cuneo

Účastníci původního trestního řízení

Ivo Taricco, Ezio Filippi, Isabella Leonetti, Nicola Spagnolo, Davide Salvoni, Flavio Spaccavento, Goranco Anakiev

Výrok

- 1) Taková vnitrostátní právní úprava týkající se promlčení trestných činů, jako je úprava zakotvená článkem 160 posledním pododstavcem trestního zákoníku, ve znění zákona č. 251 ze dne 5. prosince 2005, ve spojení s článkem 161 tohoto zákoníku, která v době rozhodné z hlediska skutečností v původním řízení stanovila, že úkon, který vede k přerušení běhu lhůty a spadá do rámce trestních stíhání týkajících se závažných podvodů v oblasti daně z přidané hodnoty, má za následek prodloužení promlčecí lhůty pouze o čtvrtinu její původní délky, může ohrozit splnění závazků uložených členským státům článkem 325 odst. 1 a 2 SFEU, pokud by tato vnitrostátní právní úprava ve značném množství případů závažných podvodů ohrožujících finanční zájmy Evropské unie bránila uložení účinných a odstrašujících sankcí nebo pokud by stanovila delší promlčecí lhůty pro případy podvodů ohrožujících finanční zájmy dotyčného členského státu než pro případy podvodů ohrožujících finanční zájmy Evropské unie, ověření čehož přísluší vnitrostátnímu soudu. Vnitrostátní soud je povinen poskytnout plný účinek čl. 325 odst. 1 a 2 SFEU tak, že podle potřeby upustí od použití ustanovení vnitrostátního práva, která by dotyčnému členskému státu mohla bránit v dodržování povinností, které mu ukládá čl. 325 odst. 1 a 2 Smlouvy o FEU.
- 2) Taková právní úprava promlčení trestných činů spáchaných v oblasti daně z přidané hodnoty, jako je úprava stanovená článkem 160 posledním pododstavcem trestního zákoníku, ve znění zákona č. 251 ze dne 5. prosince 2005, ve spojení s článkem 161 tohoto zákoníku nemůže být posuzována ve světle článků 101 SFEU, 107 SFEU a 119 SFEU.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 194, 24.6.2014.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution (FCD), Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison (FMB) v. Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie

(Věc C-106/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí a ochrana lidského zdraví — Nařízení (ES) č. 1907/2006 (nařízení REACH) — Článek 7 odst. 2 a článek 33 — Látky vzbuzující mimořádné obavy, které jsou obsaženy v předmětech — Oznamovací povinnost a povinnost poskytnout informace — Výpočet prahové hodnoty 0,1 % hmotnostních“

(2015/C 363/14)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Fédération des entreprises du commerce et de la distribution (FCD), Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison (FMB)

Žalovaný: Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie

Výrok

- 1) Článek 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH), o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES, ve znění nařízení Komise (EU) č. 366/2011 ze dne 14. dubna musí být vykládán v tom smyslu, že pro účely použití tohoto ustanovení přísluší výrobcí určit, zda látka vzbuzující mimořádné obavy, identifikovaná v souladu s čl. 59 odst. 1 tohoto nařízení, v platném znění, je přítomna v koncentraci vyšší než 0,1 % hmotnostních v každém předmětu, jež vyrábí, a dovozci předmětu složeného z několika předmětů přísluší, aby u každého předmětu určil, zda je taková látka přítomna v koncentraci vyšší než 0,1 % hmotnostních tohoto předmětu.
- 2) Článek 33 nařízení č. 1907/2006, v platném znění, musí být vykládán v tom smyslu, že pro účely použití tohoto ustanovení přísluší dodavateli předmětu, jehož jeden či více předmětů, z nichž se skládá, představuje předmět obsahující látku vzbuzující mimořádné obavy, identifikovanou v souladu s čl. 59 odst. 1 tohoto nařízení, v koncentraci vyšší než 0,1 % hmotnostních tohoto předmětu, aby o přítomnosti této látky informoval příjemce, a na požádání i spotřebitele, a sdělil jim přinejmenším název dotyčné látky.

(¹) Úř. věst. C 142, 12.5.2014.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 10. září 2015 – Evropská komise v. Lotyšská republika

(Věc C-151/14) (¹)

„Nesplnění povinnosti státem — Článek 49 SFEU — Svoboda usazování — Notáři — Podmínka státní příslušnosti — Článek 51 SFEU — Spojitost s výkonem veřejné moci“

(2015/C 363/15)

Jednací jazyk: lotyština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: I. Rubene a H. Støvlbæk, zmocněnci)

Žalovaná: Lotyšská republika (zástupci: D. Pelše, I. Kalniņš a K. Freimanis, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Česká republika (zástupci: M. Smolek a J. Vláčil, zmocněnci), Maďarsko (zástupci: M. Tátrai a M. Fehér, zmocněnci)

Výrok

- 1) Lotyšská republika tím, že pro přístup k povolání notáře stanovila podmínku státní příslušnosti, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 49 SFEU.
- 2) Lotyšské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Česká republika ponese vlastní náklady řízení.
- 4) Maďarsko ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 159, 26.5.2014.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 9. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Varas Cíveis de Lisboa – Portugalsko) – João Filipe Ferreira da Silva e Brito a další v. Portugalský stát

(Věc C-160/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sbližování právních předpisů — Zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů — Pojem ‚převod závodu‘ — Povinnost podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 267 třetího pododstavce SFEU — Údajné porušení unijního práva, které lze připsat vnitrostátnímu soudu, jehož rozhodnutí nemohou být napadena opravnými prostředky podle vnitrostátního práva — Vnitrostátní právní předpisy podmiňující právo na náhradu škody, vzniklé v důsledku takového porušení, předchozím zrušením rozhodnutí, jež tuto škodu způsobilo“

(2015/C 363/16)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Varas Cíveis de Lisboa

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: João Filipe Ferreira da Silva e Brito a další

Žalovaný: Portugalský stát

Výrok

- 1) Článek 1 odst. 1 směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „převod závodu“ zahrnuje situaci, kdy dochází ke zrušení podniku působícího na trhu charterových letů jeho většinovým akcionářem, který je sám podnikem působícím v oblasti letecké dopravy, a kdy tento posledně uvedený podnik nastoupí do práv a povinností zrušeného podniku ve smlouvách o nájmu letadel a v platných smlouvách o charterových letech, vyvíjí činnost dříve uskutečňovanou zrušeným podnikem, opětovně přijme některé ze zaměstnanců do té doby zaměstnaných u tohoto podniku a pověří je stejnými úkoly, jako byly ty, jež plnili dříve, a převezme drobné vybavení zmíněného podniku.
- 2) Článek 267 třetí pododstavec SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti, jež jsou dány ve věci v původním řízení, jež se vyznačují tím, že vnitrostátní soudy nižších stupňů, které věc projednávaly, vydaly protichůdná rozhodnutí ohledně výkladu tohoto pojmu, a dále opakovaně se vyskytujícími výkladovými problémy ohledně tohoto pojmu v různých členských státech, je soud, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, povinen předložit Soudnímu dvoru Evropské unie předběžnou otázku ohledně správného výkladu pojmu „převod závodu“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice 2001/23.
- 3) Unijní právo, a zejména zásady vyslovené Soudním dvorem v oblasti odpovědnosti státu za újmu způsobenou jednotlivcům porušením unijního práva vnitrostátním soudem, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, je třeba vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, které vyžadují předchozí zrušení rozhodnutí, jež způsobilo újmu a které vydal tento soud, třebaže takovéto zrušení je prakticky vyloučeno.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 175, 10.6.2014.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 9. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesgericht Korneuburg – Rakousko) – Eleonore Prüller-Frey v. Norbert Brodnig, Axa Versicherung AG

(Věc C-240/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Odpovědnost leteckých dopravců v případě nehody — Žaloba na náhradu škody — Montrealská úmluva — Nařízení (ES) č. 2027/97 — Let, který bezplatně uskutečnil vlastník nemovitosti za účelem jejího předvedení potenciálnímu kupci — Nařízení (ES) č. 864/2007 — Přímá žaloba proti pojistiteli občanskoprávní odpovědnosti upravená ve vnitrostátním právu“

(2015/C 363/17)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht Korneuburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Eleonore Prüller-Frey

Žalovaní: Norbert Brodnig, Axa Versicherung AG

Výrok

- 1) Článek 2 odst. 1 písm. a) a c) nařízení Rady (ES) č. 2027/97 ze dne 9. října 1997 o odpovědnosti leteckého dopravce při letecké dopravě cestujících a jejich zavazadel, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 889/2002 ze dne 13. května 2002, a čl. 1 odst. 1 Úmluvy o sjednocení některých pravidel pro mezinárodní leteckou dopravu, uzavřené v Montrealu dne 28. května 1999 a schválené jménem Evropské unie rozhodnutím Rady 2001/539/ES ze dne 5. dubna 2001, musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby byla podle článku 17 této úmluvy posouzena žaloba na náhradu škody podaná osobou, která byla na palubě letadla, jehož místo odletu a přistání se nacházelo na témže místě v jednom členském státě, byla bezplatně přepravována v rámci letu s cílem prohlédnout si z výšky nemovitost, jež byla předmětem plánované transakce s pilotem tohoto letadla, a při pádu tohoto letadla utrpěla fyzická zranění.
- 2) Článek 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ze dne 11. července 2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy (Řím II) musí být vykládán v tom smyslu, že za takové situace, jaká nastala v původním řízení, může poškozený podat přímou žalobu proti pojistiteli osoby povinné k nahrazení škody, je-li taková žaloba upravena právem rozhodným pro mimosmluvní závazkový vztah, bez ohledu na to, co je stanoveno v právu rozhodném pro pojistnou smlouvu, které si zvolily strany této smlouvy.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 261, 11.8.2014.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Audiencia Nacional – Španělsko) – Federación de Servicios Privados del sindicato Comisiones obreras (CC.OO.) v. Tyco Integrated Security SL, Tyco Integrated Fire & Security Corporation Servicios SA

(Věc C-266/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 2003/88/ES — Ochrana bezpečnosti a zdraví pracovníků — Úprava pracovní doby — Článek 2 bod 1 — Pojem ‚pracovní doba‘ — Pracovníci, kteří nemají stálé nebo obvyklé pracoviště — Doba strávená na cestě mezi bydlištěm pracovníků a místem prvního a posledního zákazníka“

(2015/C 363/18)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Nacional

Účastníci původního řízení

Žalobce: Federación de Servicios Privados del sindicato Comisiones obreras (CC.OO.)

Žalované: Tyco Integrated Security SL, Tyco Integrated Fire & Security Corporation Servicios SA

Výrok

Článek 2 bod 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, o jaké se jedná ve věci v původním řízení, za kterých pracovníci nemají stálé nebo obvyklé pracoviště, představuje doba strávená na cestě, kterou tito pracovníci věnují každodennímu cestování mezi svým bydlištěm a místem prvního a posledního zákazníka určeného jejich zaměstnavatelem, „pracovní dobu“ ve smyslu tohoto ustanovení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 282, 25. 8. 2014.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. září 2015 – Evropský parlament v. Rada Evropské unie

(Věc C-363/14) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Policejní a justiční spolupráce v trestních věcech — Europol — Seznam třetích států a organizací, se kterými Europol uzavře dohody — Určení právního základu — Právní rámec použitelný po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost — Přejícná ustanovení — Odvozený právní základ — Rozlišování legislativních aktů a prováděcích opatření — Konzultace Parlamentu — Podnět členského státu nebo Komise“

(2015/C 363/19)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Evropský parlament (zástupci: F. Drexler, A. Caiola a M. Penčeva, zmocněnci)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: E. Sitbon, K. Plešniak a K. Michoel, zmocněnci)

Vedlejší účastníci řízení podporující žalovanou: Česká republika (zástupci: M. Smolek, J. Vlácil a J. Škeřík, zmocněnci), Maďarsko (zástupci: M. Z. Fehér, G. Szima a M. Bóra, zmocněnci)

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Evropskému parlamentu se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Česká republika a Maďarsko nesou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 329, 22.9.2014.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal du travail de Bruxelles – Belgique) – Aliny Wojciechowski v. Office national des pensions (ONP)

(Věc C-408/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Úředník Evropské unie v důchodu, který před nástupem do služebního poměru byl zaměstnaný v členském státě, v němž pak pracoval i jako úředník — Nárok na důchod podle vnitrostátního důchodového systému zaměstnanců — Maximální počet odpracovaných let — Odmítnutí vyplácet starobní důchod zaměstnance — Zásada loajální spolupráce“

(2015/C 363/20)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal du travail de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Aliny Wojciechowski

Žalovaný: Office national des pensions (ONP)

Výrok

Článek 4 odst. 3 SEU, ve spojení se služebním řádem úředníků Evropské unie, zavedeným nařízením Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství a zvláštní opatření dočasně použitelná na úředníky Komise, ve znění naposledy změněném nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 1080/2010 ze dne 24. listopadu 2010, musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení a která může mít za následek zamítnutí výplaty starobního důchodu bývalému zaměstnanci, státnímu příslušníkovi dotčeného členského státu, na který má tento nárok na základě příspěvků odvedených v souladu s právními předpisy tohoto členského státu, nebo snížení jeho výše, jestliže celkový počet let odpracovaných tímto pracovníkem jako zaměstnancem v uvedeném členském státě a jako úředníkem Evropské unie vykonávajícím svoji funkci tamtéž přesahuje maximální počet 45 odpracovaných let stanovený uvedenou právní úpravou, jelikož na základě způsobu stanovení podílu vyjadřujícího rozsah starobního důchodu vypláceného Uníí je toto snížení větší než v případě, pokud by uvedený pracovník celou dobu pracoval jako zaměstnanec v dotčeném členském státě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 421, 24. 11. 2014.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 10. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Symvoulio tis Epikrateias – Řecko) – Dimos Kropias Attikis v. Ypourgos Perivallontos, Energeias kai Klimatikis Allagis

(Věc C-473/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2001/42/ES — Posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí — Režim ochrany horského masivu Ymittos — Pozměňovací řízení — Použitelnost této směrnice — Územní plán a program na ochranu životního prostředí v širším regionu Atény“

(2015/C 363/21)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Symvoulio tis Epikrateias

Účastníci původního řízení

Žalobce: Dimos Kropias Attikis

Žalovaní: Ypourgos Perivallontos, Energeias kai Klimatikis Allagis

Výrok

Článek 2 písm. a) a čl. 3 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí musí být vykládány v tom smyslu, že přijetí aktu obsahujícího plán či program, který se týká územního plánování a využívání půdy, který spadá do působnosti směrnice 2001/42 a mění se jím předchozí plán či program, nemůže být osvobozen od povinnosti posouzení vlivu na životní prostředí ve smyslu uvedené směrnice s odůvodněním, že uvedený akt má za cíl zpřesnit a provést územní plán zavedený hierarchicky nadřazeným aktem, který sám nebyl předmětem takového posouzení vlivu na životní prostředí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 7, 12.1.2015.

Žádost o posudek podaný Evropskou komisí na základě čl. 218 odst. 11 SFEU

(Posudek 2/15)

(2015/C 363/22)

Jednací jazyk: všechny úřední jazyky

Žadatelka

Evropská komise (zástupci: U. Wölker, B. De Meester, M. Kocjan, R. Vidal Puig, zmocněnci)

Otázka položená Soudnímu dvoru

Má Unie samotná potřebnou pravomoc k podpisu a uzavření dohody o volném obchodu se Singapurem? Konkrétně

- která ustanovení dohody spadají do výlučné pravomoci Unie?
- která ustanovení dohody spadají do sdílené pravomoci Unie?
- spadá některé ustanovení dohody do výlučné pravomoci členských států?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 10. července 2015 – Město Wiener Neustadt

(Věc C-348/15)

(2015/C 363/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Město Wiener Neustadt

Zúčastněná: A.S.A. Abfall Service AG

Dotčený orgán: Niederösterreichische Landesregierung

Předběžná otázka

Brání unijní právo, zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU⁽¹⁾ ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, zejména její čl. 1 odst. 4, resp. směrnice Rady 85/337/EHS⁽²⁾ ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, zejména její čl. 1 odst. 5, vnitrostátnímu právnímu předpisu, podle kterého se záměry, které podléhaly povinnosti posouzení vlivů na životní prostředí, ale nedisponovaly povolením podle vnitrostátního Umweltverträglichkeitsprüfungsgesetz 2000 (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí z roku 2000) (dále jen „UVP-G z roku 2000“), nýbrž jen povoleními podle jednotlivých hmotněprávních zákonů (např. zákon o hospodaření s odpady), která dne 19. srpna 2009 (nabytí účinnosti novely UVP-G z roku 2009) již nebylo možné z důvodu uplynutí lhůty tří let stanovené ve vnitrostátním právu (§ 3 odst. 6 UVP-G z roku 2000) prohlásit za neplatná, považují za schválené podle UVP-G z roku 2000, nebo je takováto právní úprava v souladu se zásadami právní jistoty a ochrany legitimního očekávání zakotvenými v unijním právu?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 26, 28. 01. 2012, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L, 175, s. 40.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 23. července 2015 – Landkreis Potsdam-Mittelmark v. Finanzamt Brandenburg

(Věc C-400/15)

(2015/C 363/24)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Landkreis Potsdam-Mittelmark

Žalovaný: Finanzamt Brandenburg

Předběžná otázka

Ustanovení § 15 odst. 1 druhé věty německého zákona o dani z obratu (Umsatzsteuergesetz) stanoví, že u dodání, dovozu nebo pořízení uvnitř Společenství zboží, jež podnikatel využívá pro svůj podnik méně než z 10 %, se má za to, že nebylo uskutečněno pro jeho podnik, a vylučuje potud odpočitatelnost daně.

Tato úprava se opírá o článek 1 rozhodnutí Rady ze dne 19. listopadu 2004 (2004/817/ES⁽¹⁾), na jehož základě je Německo odchylně od čl. 17 odst. 2 šesté směrnice 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu oprávněno vyloučit výdaje na zboží a služby z práva na odpočet DPH, pokud jsou toto zboží a služby použity z více než 90 % na soukromé účely osoby povinné k dani nebo jejích zaměstnanců a nebo obecněji na neobchodní účely [k jiným účelům než pro účely jejího podnikání].

Platí toto oprávnění – v souladu s jeho zněním – jen pro případy upravené v čl. 6 odst. 2 šesté směrnice 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu (článek 26 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty), nebo i pro všechny další případy, kdy jsou zboží nebo služby použity pro podnikatelské účely jen částečně?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 357, s. 33.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Rakousko) dne 29. července 2015 – Wolfgang Schmidt v. Christiane Schmidt

(Věc C-417/15)

(2015/C 363/25)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien

Účastníci původního řízení

Žalobce: Wolfgang Schmidt

Žalovaná: Christiane Schmidt

Předběžná otázka

Vztahuje se článek 24 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech⁽¹⁾, který upravuje výlučnou pravomoc k věcným právům k nemovitostem, na řízení o zrušení darovací smlouvy z důvodu nezpůsobilosti dárce k právním úkonům a zápisu výmazu vlastnického práva pro obdarovaného.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 31. července 2015 – Xabier Ormaetxea Garai a Bernardo Lorenzo Almendros v. Administración del Estado

(Věc C-424/15)

(2015/C 363/26)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobci: Xabier Ormaetxea Garai a Bernardo Lorenzo Almendros

Žalovaná: Administración del Estado

Předběžné otázky

- 1) Je vytvoření na základě vnitrostátního právního předpisu – regulačního a kontrolního orgánu obecné působnosti bez specializace, který v jediném orgánu zahrnuje mimo jiné doposud existující kontrolní orgány v odvětví energetiky, odvětví telekomunikací a odvětví hospodářské soutěže, slučitelné se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ⁽¹⁾ ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací, z pohledu účinné ochrany obecných zájmů, jež v této oblasti přísluší vnitrostátnímu orgánu?
- 2) Platí podmínka „nezávislosti“ vnitrostátních regulačních orgánů v oblasti sítí a služeb elektronických komunikací, na kterou odkazuje čl. 3 odst. 2 a 3a směrnice 2002/21/ES ⁽²⁾, ve znění směrnice 2009/140/ES, obdobně pro vnitrostátní kontrolní orgány na ochranu osobních údajů podle článku 28 směrnice 95/46/ES ⁽³⁾?
- 3) Uplatní se judikatura obsažená v rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 8. dubna 2014 ⁽⁴⁾ v případě, kdy jsou osoby ve vedoucích funkcích vnitrostátního regulačního orgánu pro oblast telekomunikací odvolány před uplynutím funkčního období z důvodu nového právního rámce, který vytvořil nový kontrolní orgán zahrnující různé vnitrostátní regulační orgány pro regulovaná odvětví? Lze toto předčasné odvolání z funkce pouze z důvodu vstupu v platnost nového zákona a nikoli z důvodu zákonem stanoveného nesplnění osobních podmínek pro výkon funkce považovat za slučitelné s ustanovením čl. 3 odst. 3a směrnice 2002/21/ES?

⁽¹⁾ Úř. vest. L 108, s. 33.

⁽²⁾ Úř. vest. L 337, s. 37.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. vest. L 281, s. 31).

⁽⁴⁾ C-288/12, EU:C:2014:237

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona (Španělsko) dne 7. srpna 2015 – Asociación Profesional Elite Taxi v. Uber Systems Spain, S.L.

(Věc C-434/15)

(2015/C 363/27)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Asociación Profesional Elite Taxi

Žalovaná: Uber Systems Spain, S.L.

Předběžné otázky

- 1) Vzhledem k tomu, že podle čl. 2 odst. 2 písm. d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES⁽¹⁾ ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu jsou z působnosti této směrnice vyloučeny služby v oblasti dopravy: Mají se činnosti, které vykonává žalovaný subjekt za úplatu a jež spočívají ve zprostředkování kontaktu mezi majitelem vozidla a osobou, která se potřebuje přemístit na území města, a ve správě počítačových prostředků – rozhraní a softwarové aplikace, které žalovaný orgán nazval „chytré telefony a technologická platforma“ – umožňujících tento vzájemný kontakt, považovat za pouhou činnost v oblasti dopravy, nebo se má mít za to, že představují elektronickou zprostředkovací službu nebo službu informační společnosti v té podobě, jak ji definuje čl. 1 bod 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES⁽²⁾ ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti?
- 2) Lze mít při posuzování právní povahy této činnosti za to, že se zčásti jedná o službu informační společnosti, a musí se v takovémto případě na službu elektronického zprostředkování uplatnit zásada volného pohybu služeb, za podmínek zaručených právní úpravou Společenství – článkem 56 SFEU a směrnicemi 2006/123/ES a 2000/31/ES⁽³⁾?
- 3) Pokud se bude mít za to, že služba, kterou vykonává UBER SYSTEMS SPAIN, S.L., není službou v oblasti dopravy, a že tedy spadá mezi případy, na něž se vztahuje směrnice 2006/123, vyvstává otázka, zda není obsah článku 15 zákona o nekalé hospodářské soutěži – který se týká porušení právních předpisů upravujících hospodářskou soutěž – v rozporu se směrnicí 2006/123, konkrétně s článkem 9 týkajícím se svobody usazování a povolovacích režimů, vzhledem k tomu, že v rámci odkazu na vnitrostátní zákony a právní předpisy není zohledněna skutečnost, že režim získávání licencí či povolení nesmí být žádným způsobem omezující či nepřiměřený, tj., že nesmí nepřiměřeně bránit svobodě usazování.
- 4) Pokud se potvrdí, že na službu, kterou poskytuje UBER SYSTEMS SPAIN, S.L., je použitelná směrnice 2000/31/ES, vyvstává otázka, zda způsob, jakým členský stát omezuje volný pohyb elektronických zprostředkovatelských služeb z jiného členského státu a který spočívá v podmínění poskytování dané služby držením povolení či licence nebo ve vydání soudního příkazu k ukončení poskytování elektronické zprostředkovatelské služby, a to na základě použití vnitrostátních právních předpisů upravujících nekalou hospodářskou soutěž, představuje legitimní opatření odpovídající výjimkám stanoveným v odstavci 2 s ohledem na ustanovení čl. 3 odst. 4 směrnice 2000/31/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 376, s. 36.

⁽²⁾ Úř. věst. L 204, s. 37; Zvl. vyd. 13/20, s. 337.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. L 178, s. 1; Zvl. vyd. 13/25, s. 399).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 10. srpna 2015 – GROFA GmbH proti Hauptzollamt Hannover

(Věc C-435/15)

(2015/C 363/28)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: GROFA GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Hannover

Předběžné otázky

1) a) Použije se prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1249/2011 ze dne 29. listopadu 2011 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury ⁽¹⁾ analogicky na výrobky, které jsou předmětem původního řízení (GoPro HERO3 „Black Edition“, „Black Edition Surf“ a „Black Edition Motorsport“)?

b) V případě kladné odpovědi na tuto otázku:

Je prováděcí nařízení (EU) č. 1249/2011 platné?

2) V případě záporné odpovědi na předběžnou otázku 1 a) nebo 1 b):

a) Použije se prováděcí nařízení Komise (EU) č. 876/2014 ze dne 8. srpna 2014 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury ⁽²⁾ analogicky na výrobky, které jsou předmětem původního řízení?

b) V případě kladné odpovědi na tuto otázku:

Je prováděcí nařízení (EU) č. 876/2014 platné?

3) V případě záporné odpovědi na předběžnou otázku 1 a) nebo 1 b):

Je třeba vykládat vysvětlivky Komise k podpoložce 8525 8030 a podpoložkám 8525 8091 a 8525 8099 KN ⁽³⁾ talovým způsobem, že jde o záznam „alespoň 30 minut souvislé videosekvence“ i tehdy, je-li videosekvence zaznamenaná v samostatných souborech, jejichž délka je vždy kratší než 30 minut, divák však při přehrávání záznamu změnu mezi soubory nepostřehne?

4) V případě záporné odpovědi na předběžnou otázku 1 a) nebo 1 b) a kladné odpovědi na předběžné otázky 2 a), 2 b) a 3):

Brání zařazení videokamer se záznamem obrazu i zvuku (kamkordérů), které mohou zaznamenávat signály z externích zdrojů, do podpoložky 8525 8099 KN skutečnost, že tyto kamkordéry nemohou tyto signály přehrávat prostřednictvím externího zařízení pro příjem televizního signálu nebo externího monitoru?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 319, s. 39.

⁽²⁾ Úř. věst. L 240, s. 12.

⁽³⁾ Úř. věst. 2015, C 76, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van beroep te Brussel (Belgie) dne 19. srpna 2015 – Belgische Staat v. Comm. V.A. Wereldhave Belgium a další

(Věc C-448/15)

(2015/C 363/29)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van beroep te Brussel

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o kasačním opravném prostředku: Belgische Staat

Odpůrci v řízení o kasačním opravném prostředku: Comm. V.A. Wereldhave Belgium, NV Wereldhave International, NV Wereldhave

Předběžné otázky

- 1) Musí být směrnice Rady 90/435/EHS⁽¹⁾ ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu právnímu předpisu, který stanoví, že nelze upustit od belgické srážkové daně z dividend vyplácených belgickou dceřinou společností mateřské společnosti usazené v Nizozemsku, která splňuje požadavek minimálního kapitálového podílu a držení tohoto podílu, jelikož se jedná o daňový subjekt kolektivního investování, jenž veškeré své zisky musí vyplácet svým podílovým vlastníkům, a která za tohoto předpokladu může v případě korporační daně uplatňovat nulovou sazbu?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku: Musí být článek 49 (bývalý článek 43) a článek 63 (bývalý článek 56) Smlouvy o fungování Evropské unie (v pozměněném a přečíslovaném znění Lisabonské smlouvy) vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu právnímu předpisu, který stanoví, že nelze upustit od belgické srážkové daně z dividend vyplácených belgickou dceřinou společností mateřské společnosti usazené v Nizozemsku, která splňuje požadavek minimálního kapitálového podílu a držení tohoto podílu, jelikož se jedná o daňový subjekt kolektivního investování, jenž veškeré své zisky musí vyplácet svým podílovým vlastníkům, a která za tohoto předpokladu může v případě korporační daně uplatňovat nulovou sazbu?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 225, s. 6; Zvl vyd. 09/01 s. 147.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 24. srpna 2015 – trestní řízení proti A, B

(Věc C-453/15)

(2015/C 363/30)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

A, B

Předběžná otázka

Musí být čl. 56 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že se v případě povolenky podle čl. 3 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES⁽²⁾, kterou se rozumí povolení vypouštět jednu tunu ekvivalentu oxidu uhličitého po specifikované období, jedná o „podobné právo“ ve smyslu tohoto ustanovení?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 275, s. 32.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Amsterdam (Nizozemsko) dne 2. září 2015 – Openbaar Ministerie v. A

(Věc C-463/15)

(2015/C 363/31)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Amsterdam

Účastníci původního řízení

Žalobce: Openbaar Ministerie

Žalovaný: A

Předběžná otázka

Dovolují čl. 2 odst. 4 a čl. 4 bod 1 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV⁽¹⁾, aby vykonávající členský stát provedl tato ustanovení do svého právního řádu takovým způsobem, že může uložit nejen požadavek, aby jednání bylo trestným činem podle jeho právního řádu, ale i požadavek, aby toto jednání bylo v tomto státě spojeno s trestem odnětí svobody s horní hranicí sazby v délce nejméně 12 měsíců?

⁽¹⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vestre Landsret (Dánsko) dne 7. září 2015 – Sjelle Autogenbrug I/S v. Skatteministeriet

(Věc C-471/15)

(2015/C 363/32)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Vestre Landsret

Účastníci/Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Sjelle Autogenbrug I/S

Odpůrce: Skatteministeriet

Předběžná otázka

Mohou být za okolností projednávaného případu díly z vozidel s ukončenou životností, které vyjme z vozidla podnik registrovaný pro účely DPH zabývající se opětovným využitím vozidel za účelem dalšího prodeje na náhradní díly, považovány za použité zboží ve smyslu čl. 311 odst. 1 bodu 1 směrnice Rady 2006/112/ES⁽¹⁾ ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (směrnice o DPH)?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006 L 347, s. 1.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. září 2015 – Maďarsko v. Komise

(Věc T-346/12) ⁽¹⁾

„Zemědělství — Společná organizace trhů — Odvětví ovoce a zeleniny — Vnitrostátní finanční podpora poskytnutá organizacím producentů — Prováděcí rozhodnutí Komise o unijní úhradě vnitrostátní finanční podpory poskytnuté Maďarskem jeho organizacím producentů — Článek 103e nařízení (ES) č. 1234/2007 — Článek 97 nařízení (ES) č. 1580/2007“

(2015/C 363/33)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobce: Maďarsko (zástupci: původně M. Fehér a K. Szíjjártó, poté M. Fehér, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: B. Béres, N. Donnelly a B. Schima, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise C (2012) 3324 ze dne 25. května 2012 o vnitrostátní finanční podpoře poskytnuté organizacím producentů

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Maďarsko ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 311, 13.10.2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. září 2015 – Novartis Europharm v. Komise

(Věc T-472/12) ⁽¹⁾

„Humánní léčivé přípravky — Registrace generického léčivého přípravku Zoledronic acid Teva Pharma — Kyselina zoledronová — Období zákonné ochrany údajů pro referenční léčivé přípravky Zometa a Aclasta, které obsahují účinnou látku kyselinu zoledronovou — Směrnice 2001/83/ES — Nařízení (EHS) č. 2309/93 a nařízení (ES) č. 726/2004 — Souhrnná registrace — Období zákonné ochrany údajů“

(2015/C 363/34)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Novartis Europharm Ltd (Horsham, Spojené království) (zástupce: C. Schoonderbeek, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně A. Sipos, poté M. Wilderspin, P. Mihaylova a M. Šimerdová, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Teva Pharma BV (Utrecht, Nizozemsko) (zástupci: K. Bacon, barrister, C. Firth, solicitor)

Předmět věci

Návrh na zrušení prováděcího rozhodnutí Komise C(2012) 5894 final ze dne 16. srpna 2012, kterým se uděluje registrace humánního léčivého přípravku Zoledronic acid Teva Pharma – Kyselina zoledronová na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost Novartis Europharm Ltd ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené Evropskou komisí a společností Teva Pharma BV.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 389, 15. 12. 2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. září 2015 – Nestlé Unternehmungen Deutschland v. OHIM – Lotte (Vyobrazení koaly medvídkovitého)

(Věc T-483/12) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství znázorňující koalu medvídkovitého — Starší trojrozměrná národní ochranná známka KOALA-BÄREN a starší obrazová národní ochranná známka KOALA — Skutečné užívání ochranné známky — Článek 42 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 207/2009“

(2015/C 363/35)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupci: A. Jaeger Lenz a P. Blumenthal, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: D. Walicka a D. Botis, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Lotte Co. Ltd (Tokio, Japonsko) (zástupkyně: M. Knitter a H. Bickel, advokátky)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 3. září 2012 (věc R 2103/2010-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Nestlé Schöller GmbH & Co. KG a Lotte Co. Ltd

Výrok

1. Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 3. září 2012 (věc R 2103/2010-4), týkající se námitkového řízení mezi společnostmi Nestlé Schöller GmbH & Co. KG a Lotte Co. Ltd, se zrušuje.
2. OHIM ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH.
3. Společnost Lotte Co. Ltd ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 26, 26.1.2013.

Rozsudek Tribunálu ze dne 18. září 2015 – Iran Liquefied Natural Gas v. Rada

(Věc T-5/13) ⁽¹⁾

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Íránu ve snaze zabránit šíření jaderných zbraní — Zmrazení finančních prostředků — Žaloba na neplatnost — Vnitrostátní entita — Aktivní legitimace — Právní zájem na podání žaloby — Přípustnost — Nesprávné posouzení skutkového stavu — Posun časových účinků zrušení“

(2015/C 363/36)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Iran Liquefied Natural Gas Co. (Teherán, Írán) (zástupci: J. Grayston, solicitor, G. Pandey, P. Gjørtler, D. Rovetta, M. Gambardella a N. Pilkington, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bishop a A. de Elera-San Miguel Hurtado, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Rady 2012/635/SZBP ze dne 15. října 2012, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 282, s. 58), jakož i prováděcího nařízení Rady (EU) č. 945/2012 ze dne 15. října 2012, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. 2012 L 282, s. 16), v rozsahu, v němž se tyto akty týkají žalobkyně.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Rady 2012/635/SZBP ze dne 15. října 2012, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu, se zrušuje v rozsahu, v němž bylo jméno společnosti Iran Liquefied Natural Gas Co. zapsáno do přílohy II rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP.

- 2) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 945/2012 ze dne 15. října 2012, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu, se zrušuje v rozsahu, v němž bylo jméno společnosti Iran Liquefied Natural Gas Co. zapsáno do přílohy IX nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010.
- 3) Účinky rozhodnutí 2012/635 a prováděcího nařízení č. 945/2012 jsou zachovány vůči společnosti Iran Liquefied Natural Gas Co. až do data uplynutí lhůty pro podání kasačního opravného prostředku podle čl. 56 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, nebo bude-li v této lhůtě podán kasační opravný prostředek, až do jeho zamítnutí.
- 4) Rada Evropské unie ponese kromě vlastních nákladů řízení také náklady vynaložené společností Iran Liquefied Natural Gas Co v rámci tohoto řízení a v rámci řízení o předběžných opatřeních.

(¹) Úř. věst. C 55, 23.2.2013.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. září 2015 – Novartis Europharm v. Komise

(Věc T-67/13) (¹)

„Humánní léčivé přípravky — Registrace generického léčivého přípravku Zoledronic acid Hospira — Kyselina zoledronová — Období zákonné ochrany údajů pro referenční léčivé přípravky Zometa a Aclasta, které obsahují účinnou látku kyselinu zoledronovou — Směrnice 2001/83/ES — Nařízení (EHS) č. 2309/93 a nařízení (ES) č. 726/2004 — Souhrnná registrace — Období zákonné ochrany údajů“

(2015/C 363/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Novartis Europharm Ltd (Horsham, Spojené království) (zástupce: C. Schoonderbeek, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: K. Mifsud-Bonnici a M. Šimerdová, advokáti)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Hospira UK Ltd (Royal Leamington Spa, Spojené království) (zástupci: původně N. Stoate a H. Austin, solicitors, J. Stratford, QC, poté M. Stoate a E. Vickers, solicitors, a J. Stratford)

Předmět věci

Návrh na zrušení prováděcího rozhodnutí Komise C(2012) 8605 final ze dne 19. listopadu 2012, kterým se uděluje registrace humánního léčivého přípravku Zoledronic acid Hospira – Kyselina zoledronová na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*

- 2) *Společnost Novartis Europharm Ltd ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené Evropskou komisí a společností Hospira UK Ltd.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 101, 6.4.2013.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. září 2015 – Iralco v. Rada

(Věc T-158/13) ⁽¹⁾

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Íránu ve snaze zabránit šíření jaderných zbraní — Zmrazení finančních prostředků — Nesprávné posouzení“

(2015/C 363/38)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Iranian Aluminium Co. (Iralco) (Teherán, Írán) (zástupci: S. Millar a S. Ashley, solicitors, M. Lester a M. Happold, barristers)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bishop a I. Rodios, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Rady 2012/829/SZBP ze dne 21. prosince 2012, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 356, s. 71), v rozsahu, v jakém zařazuje název žalobkyně na seznam uvedený v příloze II rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39), a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1264/2012 ze dne 21. prosince 2012, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 356, s. 55), a to v rozsahu, v jakém zařazuje název žalobkyně na seznam uvedený v příloze IX nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010 (Úř. věst. L 88, s. 1.

Výrok rozsudku

- 1) *Rozhodnutí Rady 2012/829/SZBP ze dne 21. prosince 2012, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu, se zrušuje v rozsahu, v jakém zařazuje Iranian Aluminium Co. (Iralco) na seznam uvedený v příloze II rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP.*

- 2) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1264/2012 ze dne 21. prosince 2012, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu, se zrušuje v rozsahu, v jakém zařazuje Iralco na seznam uvedený v příloze IX nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010. .
- 3) Účinky rozhodnutí 2012/829 zůstávají vůči společnosti Iralco zachovány do doby, než rozhodnutí o zrušení prováděcího nařízení č. 1264/2012 nabude právní moci.
- 4) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady, jakož i náklady vynaložené společností Iralco.

(¹) Úř. věst. C 147, 25.5.2013.

Rozsudek Tribunálu ze dne 18. září 2015 – Federación Nacional de Cafeteros de Colombia v. OHIM – Hautrive (COLOMBIANO HOUSE)

(Věc T-387/13) (¹)

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství COLOMBIANO HOUSE — Starší chráněné zeměpisné označení Café de Colombia — Články 13 a 14 nařízení (ES) č. 510/2006 — Relativní důvody zamítnutí — Článek 8 odst. 4 nařízení (ES) č. 207/2009“

(2015/C 363/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Federación Nacional de Cafeteros de Colombia (Bogota, Kolumbie) (zástupci: A. Pomares Caballero a M. Pomares Caballero, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: G. Bertoli a Ó. Mondéjar Ortuño, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Nadine Héléne Jeanne Hautrive (Chatou, Francie) (zástupce: J. Beaumont, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu OHIM ze dne 17. května 2013 (věc R 757/2012 5) o námitkovém řízení mezi Federación Nacional de Cafeteros de Colombia a Nadine Héléne Jeanne Hautrive.

Výrok

1. Rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 17. května 2013 (věc R 757/2012-5) se zrušuje.

2. OHIM ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené *Federación Nacional de Cafeteros de Colombia*.

3. *Nadine Hélène Jeanne Hautrive* ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 274, 21.9.2013.

Rozsudek Tribunálu ze dne 18. září 2015 – *Miettinen v. Rada*

(Věc T-395/13) (¹)

„Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Stanovisko právní služby Rady k návrhu směrnice a nařízení Evropského parlamentu a Rady o trestněprávním postihu za obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem — Částečné odepření přístupu — Výjimka týkající se ochrany právních stanovisek — Výjimka týkající se ochrany rozhodovacího procesu“

(2015/C 363/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Samuli Miettinen (Espoo, Finsko) (zástupci: O. Brouwer a E. Raedts, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: původně K. Pellinghelli, P. Plaza García a K. Toomus, poté P. Plaza García, A. Jensen a M. Bauer, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalobce: Švédské království (zástupci: původně A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, E. Karlsson, L. Swedenborg a C. Hagerman, poté A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, K. Sparrman, E. Karlsson, L. Swedenborg a F. Sjövall, zmocněnci) a Estonská republika (zástupce: N. Grünberg, zmocněnec)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Rady ze dne 13. května 2013, kterým se odmítá úplný přístup k dokumentu č. 12979/12 ze dne 27. července 2012 obsahujícímu stanovisko právní služby Rady, které se týká návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o trestněprávním postihu za obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem, návrhu nařízení o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem a návrhu jiných nástrojů ohledně harmonizace správních sankcí v rámci finančních služeb.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Rady Evropské unie ze dne 13. května 2013, kterým se odmítá úplný přístup k dokumentu č. 12979/12 ze dne 27. července 2012 obsahujícímu stanovisko právní služby Rady, které se týká návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o trestněprávním postihu za obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem, návrhu nařízení o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem a návrhu jiných nástrojů ohledně harmonizace správních sankcí v rámci finančních služeb, jakož i dopis Rady ze dne 23. července 2013 se zrušují.
- 2) Rada ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Samulim Miettinenem.
- 3) Švédské království a Estonská republika ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 274, 21.9.2013.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. září 2015 – Brouillard v. Soudní dvůr

(Věc T-420/13) (¹)

„Veřejné zakázky na služby — Zadávací řízení — Uzavření rámcových smluv — Překlad právních textů do francouzského jazyka — Výzva k podání nabídky — Vyloučení navrhovaného subdodavatele — Odborná způsobilost — Požadavek na úplné právní vzdělání — Uznávání diplomů — Proporcionalita — Transparentnost“

(2015/C 363/41)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Alain Laurent Brouillard (Brusel, Belgie) (zástupci: původně J.-M. Gouazé, poté J. Pertek a D. Dagyarán, advokáti)

Žalovaný: Soudní dvůr Evropské unie (zástupce: A. Placco, zmocněnec)

Předmět věci

Návrh na zrušení dopisů Soudního dvora Evropské unie ze dne 5. června 2013 adresovaných společnosti IDEST Communication SA, jimiž byla tato společnost vyzvána k podání nabídek v rámci jednacího řízení za účelem uzavření rámcových smluv na překlad právních textů z určitých úředních jazyků Evropské unie do francouzského jazyka (Úř. věst. 2013/S 047-075037) a k potvrzení, že se žalobce nebude podílet na poskytování služeb, kterých se zakázka týká.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Alainu Laurentu Brouillardovi se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 325, 9. 11. 2013.

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. září 2015 – Ricoh Belgium v. Rada

(Věc T-691/13) ⁽¹⁾

„Veřejné zakázky na služby a dodávky — Nabídkové řízení — Černobílá multifunkční zařízení a služby v oblasti údržby — Odmítnutí nabídky uchazeče — Povinnost uvést odůvodnění — Transparentnost“

(2015/C 363/42)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Ricoh Belgium NV (Vilvorde, Belgie) (zástupci: N. Braeckvelt a A. De Visscher, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: M. Vitsentzatos a K. Michoel, zmocněnci, ve spolupráci s B. Van Voorenem a J. Weytjensem, advokáty)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Rady ze dne 29. října 2013, kterým se odmítá nabídka předložená žalobkyní v rámci nabídkového řízení UCA 034/13 týkajícího se nákupu nebo nájmu černobílých multifunkčních zařízení (MFP) a souvisejících služeb údržby v budovách, ve kterých sídlí generální sekretariát Rady (Úř. věst. 2013/S 83-138901), jakož i rozhodnutí Rady o udělení zakázky jinému uchazeči.

Výrok rozsudku

- 1) *Rozhodnutí Rady ze dne 29. října 2013, kterým se odmítá nabídka předložená společností Ricoh Belgium NV v rámci nabídkového řízení UCA 034/13 týkajícího se nákupu nebo nájmu černobílých multifunkčních zařízení (MFP) a souvisejících služeb údržby v budovách, ve kterých sídlí generální sekretariát Rady, a rozhodnutí o udělení zakázky jinému uchazeči, se zrušuje v rozsahu, v jakém se dotýká části č. 4.*
- 2) *Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 52, 22.2.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 18. září 2015 – Bundesverband Deutsche Tafel v. OHIM – Tiertafel Deutschland (Tafel)

(Věc T-710/13) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Společenství Tafel — Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu — Rozlišovací způsobilost — Neexistence popisného charakteru — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2015/C 363/43)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Bundesverband Deutsche Tafel eV (Berlín, Německo) (zástupci: T. Koerl, E. Celenk a S. Vollmer, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: původně A. Pohlmann, poté M. Fischer, zmocněnci)

Další účastník řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastník řízení před Tribunálem: Tiertafel Deutschland eV (Rathenow, Německo) (zástupce: M. Nitschke, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 17. října 2013 (věc R 1074/2012-4), týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi sdruženími Tiertafel Deutschland eV a Bundesverband Deutsche Tafel eV.

Výrok

- 1) Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 17. října 2013 (věc R 1074/2012-4) se zrušuje.
- 2) OHIM ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Bundesverband Deutsche Tafel eV.
- 3) Tiertafel Deutschland eV ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 61, 1. 3. 2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 18. září 2015 – HTTS a Bateni v. Rada(Věc T-45/14) ⁽¹⁾

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Íránu — Zmrazení finančních prostředků — Kritérium týkající se poskytování klíčových služeb IRISL nebo subjektům, které vlastní, které kontroluje nebo které jednájí jejím jménem — Právo na účinnou soudní ochranu — Povinnost uvést odůvodnění — Zjevně nesprávné posouzení — Vlastnické právo — Svoboda podnikání — Právo na rodinný život — Proporcionalita“

(2015/C 363/44)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Hamburk, Německo) a Naser Bateni (Hamburk) (zástupci: původně M. Schlingmann a F. Lautenschlager, poté Schlingmann, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bishop a J.-P. Hix, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Rady 2013/661/SZBP ze dne 15. listopadu 2013, kterým se mění rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 306, s. 18) a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1154/2013 ze dne 15. listopadu 2013, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 306, s. 3) v rozsahu, ve kterém se týkají žalobkyň.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Rady 2013/661/SZBP ze dne 15. listopadu 2013, kterým se mění rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu, se ruší v rozsahu, v němž zapisuje jméno společnosti HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH a jméno Nasera Bateniho na seznam uvedený v příloze II rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP.
- 2) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1154/2013 ze dne 15. listopadu 2013, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu, se ruší v rozsahu, v němž zapisuje jméno společnosti HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH a jméno Nasera Bateniho na seznam uvedený v příloze IX nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010.
- 3) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping a Naserem Batenim.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 71, 8. 3. 2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. září 2015 – EMA v. Drakeford(Věc T-231/14 P) ⁽¹⁾**„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Dočasní zaměstnanci — Smlouva na dobu určitou — Rozhodnutí o neprodloužení — Článek 8 první pododstavec PŘOZ — Překvalifikování smlouvy na dobu určitou na smlouvu na dobu neurčitou — Soudní přezkum v plné jurisdikci“**

(2015/C 363/45)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská agentura pro léčivé přípravky (EMA) (zástupci: T. Jabłoński a N. Rampal Olmedo, zmocněnci, ve spolupráci s D. Waelbroeckem a A. Duron, advokáty)

Další účastník řízení: David Drakeford (Dublin, Irsko) (zástupci: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Vedlejší účastníci podporující žalobkyni: Evropská komise (zástupci: J. Currall a G. Gattinara, zmocněnci); Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) (zástupci: M. Heikkilä a E. Maurage, zmocněnci); Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (Frontex) (zástupci: H. Caniard a V. Peres de Almeida, zmocněnci); Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA) (zástupci: D. Detken, S. Gabbi a C. Pintado, zmocněnci); jakož i Evropské centrum pro prevenci a kontrolu nemocí (ECDC) (zástupkyně: J. Mannheim a A. Daume, zmocněnkyně)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (třetího senátu) ze dne 5. února 2014, Drakeford v. EMA (F-29/13, Sb. VS, EU:F:2014:10), a směřující ke zrušení tohoto rozsudku.

Výrok

- 1) Rozsudek Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (třetího senátu) ze dne 5. února 2014, Drakeford v. EMA (F-29/13, EU: F:2014:10), se zrušuje v rozsahu, v němž Soud pro veřejnou službu využil v tomto rozsudku své pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci ve sporech majetkoprávní povahy pro období následující po jeho vyhlášení.
- 2) Kasační opravný prostředek se ve zbývajících částech zamítá.
- 3) Věc se vrací Soudu pro veřejnou službu.
- 4) O nákladech řízení vynaložených Davidem Drakefordem a Evropskou agenturou pro léčivé přípravky (EMA) bude rozhodnuto později.
- 5) Evropská komise, Evropská agentura pro chemické látky (ECHA), Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (Frontex), Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA), jakož i Evropské centrum pro prevenci a kontrolu nemocí (ECDC) ponесou vlastní náklady tohoto řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 202, 30.6.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. září 2015 – Bankia v. OHIM – Banco ActivoBank (Portugal) (Bankia)(Věc T-323/14) ⁽¹⁾**„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství Bankia — Starší národní slovní ochranná známka BANKY — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“**

(2015/C 363/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bankia, SA (Valencie, Španělsko) (zástupce: F. De Barba, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Schneider, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Banco ActivoBank (Portugal), SA (Lisabon, Portugalsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 14. února 2014 (spojené věci R 649/2013-2 a R 744/2013-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Banco ActivoBank (Portugal), SA a Bankia, SA.

Výrok

1. Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 14. února 2014 (spojené věci R 649/2013-2 a R 744/2013-2) se zrušuje v rozsahu, v němž vyhovělo odvolání Banco ActivoBank (Portugal), SA ohledně „služeb v oblasti nemovitostí“, jichž se týkala přihláška ochranné známky Společenství a jež jsou zařazeny do třídy 36.
2. Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
3. Bankia, SA a OHIM ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 261, 11. 8. 2014.**Rozsudek Tribunálu ze dne 17. září 2015 – Volkswagen v. OHIM (COMPETITION)**(Věc T-550/14) ⁽¹⁾**„Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství COMPETITION — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“**

(2015/C 363/47)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Volkswagen AG (Wolfsburg, Německo) (zástupce: U. Sander, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: M. Fischer, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 15. května 2014 (věc R 2082/2013-1) týkajícímu se přihlášky slovního označení COMPETITION jako ochranné známky Společenství.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Společnosti Volkswagen AG se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 329, 22.9.2014.

Žaloba podaná dne 10. srpna 2015 – Petrov a další v. Evropský parlament

(Věc T-452/15)

(2015/C 363/48)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobci: Andrej Petrov (Petrohrad, Rusko), Fedor Birjukov (Moskva, Rusko), Alexander Sotničenko (Petrohrad, Rusko) (zástupce: P. Richter, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- zrušil zákaz vstupu do budov Evropského parlamentu, uložený žalobcům předsedou Evropského parlamentu
- uložil Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod: Porušení článku 21 Listiny základních práv Evropské unie

Žalobci uvádějí, že jsou diskriminováni pouze na základě své státní příslušnosti a v rozporu se zákazem uvedeným v čl. 21 Listiny základních práv Evropské unie, neboť neexistují zjevné věcné důvody pro uložení zákazu vstupu. Kromě toho nepředstavovala přítomnost žalobců v budově Parlamentu podle jejich názoru bezpečnostní riziko ani riziko pro fungování Parlamentu.

2. Druhý žalobní důvod: Zneužití pravomoci

Žalobci uvádějí, že jednání předsedy Evropského parlamentu je zjevně čistě svévolné a že je v příkrém rozporu se zákazem diskriminace ve smyslu primárního práva.

Žaloba podaná dne 20. srpna 2015 – European Dynamics Luxembourg a další v. ECHA

(Věc T-477/15)

(2015/C 363/49)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: European Dynamics Luxembourg SA (Lucemburk, Lucembursko), European Dynamics Belgium SA (Brusel, Belgie), Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atény, Řecko) (zástupce: M. Sfyri, advokát)

Žalovaná: Evropská agentura pro chemické látky (ECHA)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované o udělení zakázky týkající se fáze 2 užšího zadávacího řízení ECHA/2014/86, jež bylo žalobkyním sděleno v dopise žalované ze dne 25. června 2014, kterým byly žalobkyně informovány o tom, že jejich nabídka nebyla úspěšná a že zakázka byla udělena jinému konsorciu;
- uložil žalované nahradit žalobkyním škodu za ztrátu příležitosti uzavřít smlouvu, a to ve výši 520 000 eur; a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení, a to i v případě, že tato žaloba bude zamítnuta.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že ECHA v rámci hodnocení jejich nabídky porušila povinnost uvést odůvodnění, jelikož neuvedla relativní přednosti vítězné nabídky.
 2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že se ECHA v rámci hodnocení jejich nabídky dopustila několika zjevně nesprávných posouzení, a podpůrně, že ve fázi hodnocení nabídek zavedla nová a neznámá kritéria.
-

Žaloba podaná dne 26. srpna 2015 – Deutsche Lufthansa v. Komise**(Věc T-492/15)**

(2015/C 363/50)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Deutsche Lufthansa AG (Kolín, Německo) (zástupce: A. Martin-Ehlers, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 1. října 2014 ve věci SA.21121 (C 29/2008) (ex NN 54/2007) – letiště Hahn a Ryanair;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody:

- Procesní pochybení z důvodu neexistence dalšího jednání s žalobkyní v roce 2014,
- neúplný popis případu, přestože skutkový stav byl žalované v době vydání napadeného rozhodnutí znám,
- nesprávný popis skutkového stavu, protože Komise nezohledněním určitých skutečností vytváří nesprávný obraz případu,
- zjevné rozpory v napadeném rozhodnutí,
- nesprávné právní posouzení opatření ve prospěch dotčeného letiště, neboť určitá opatření nebyla kvalifikována jako státní podpora ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a jiná opatření byla kvalifikována jako státní podpory slučitelné se společným trhem,
- nesprávné právní posouzení opatření ve prospěch dotčené letecké společnosti, protože tato opatření představují státní opatření ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

Žaloba podaná dne 28. srpna 2015 – Fontem Holdings 4 v. OHIM (BLU ECIGS)**(Věc T-511/15)**

(2015/C 363/51)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Fontem Holdings 4 BV (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupce: A. Poulter, Solicitor)*Žalovaný:* Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)**Údaje týkající se řízení před OHIM***Sporná ochranná známka:* Slovní ochranná známka Společenství „BLU ECIGS“ – Přihláška č. 12 579 603*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 29. června 2015, ve věci R 2697/2014-4**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil;
- zrušil rozhodnutí průzkumového referenta ze dne 22. srpna 2014 o přihlášce č. 12 579 603;
- vyhověl přihlášce č. 12 579 603.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 4. září 2015 – myToys.de v. OHIM – Laboratorios Indas (myBaby)**(Věc T-519/15)**

(2015/C 363/52)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* myToys.de GmbH (Berlín, Německo) (zástupci: C. Hauss-Löhde a M. Mette, advokáti)*Žalovaný:* Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Laboratorios Indas, SA (Pozuelo de Alarcon, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před OHIM

Příhlašovatel sporné ochranné známky: žalobkyně

Sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Společenství obsahující slovní prvek „myBaby“ – přihláška č. 10 846 426

Řízení před OHIM: námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 17. června 2015 ve věci R 1002/2014-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí,*
- zamítl námitky v plném rozsahu,*
- změnil rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 17. června 2015 ve věci R 1002/2014-2,*
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení.*

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 42 odst. 2 nařízení č. 207/2009,*
- porušení čl. 15 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009,*
- porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009,*
- porušení čl. 7 odst. 1 nařízení Komise č. 216/96 ze dne 5. února 1996, kterým se stanoví jednací řád odvolacích senátů Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)*

Žaloba podaná dne 21. září 2015 – Terna v. Komise

(Věc T-544/15)

(2015/C 363/53)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Terna – Rete elettrica nazionale SpA (Řím, Itálie) (zástupci: A. Police, L. Di Via, F. Covone, D. Carria, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- primárně, zrušil rozhodnutí Evropské komise – Generální ředitelství pro mobilitu a dopravu (Generální ředitelství pro energetiku – SRD.3 – Finanční management), č. Move.srd.3.dir (2015)2669621 ze dne 6. července 2015 v rozsahu, v němž vylučuje náhradu nákladů vynaložených společnostmi Terna v souvislosti s projekty č. 2009-E255/09-ENER/09-TEN-E-SI2.564583 a č. 2007-E221/07/2007-TREN/07TEN-E-S07.91403 a stanoví povinnost vrátit částky přiznané v souvislosti s výše uvedenými projekty v rozsahu uvedeném v tabulce připojené k napadenému rozhodnutí;
- podpůrně, zrušil rozhodnutí Evropské komise – Generální ředitelství pro mobilitu a dopravu (Generální ředitelství pro energetiku – SRD.3 – Finanční management), č. Move.srd.3.dir (2015)2669621 ze dne 6. července 2015, jelikož nesnižuje náhradu nákladů vynaložených společnostmi Terna v souvislosti s projekty č. 2009-E255/09-ENER/09-TEN-E-SI2.564583 a č. 2007-E221/07/2007-TREN/07TEN-E-S07.91403 v rozsahu odpovídajícím zisku realizovanému společností CESI S.p.A.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí Evropské komise – Generální ředitelství pro mobilitu a dopravu (Generální ředitelství pro energetiku – SRD.3 – Finanční management), č. Move.srd.3.dir (2015)2669621 ze dne 6. července 2015, jež společnost Terna S.p.A. obdržela dne 21. července 2015 (prot. č. 0011151) v rozsahu, v němž vylučuje použitelnost čl. 40 odst. 3 směrnice 2004/17/ES v souvislosti s příspěvků na projekty č. 2009-E255/09-ENER/09-TEN-E-SI2.564583 a č. 2007-E221/07/2007-TREN/07TEN-E-S07.9140, a stanoví povinnost vrátit částky přiznané v souvislosti s výše uvedenými projekty v rozsahu uvedeném v tabulce připojené k napadenému rozhodnutí, ale také proti každému dalšímu předchozímu či souvisejícímu aktu, zejména, bude-li to nezbytné, proti oznámení Evropské komise – Generální ředitelství pro energetiku (Ředitelství B – Zabezpečení dodávek, energetické trhy a sítě, B. 1 – Energetická politika, zabezpečení dodávek – sítě), č. ENER.B1(2014)509729 ze dne 18. června 2014, jakož i auditorské zprávě č. B22-09 ze dne 1. února 2013, v rozsahu, v němž prohlašují za nepřipustné náhradu nákladů vynaložených společnostmi Terna S.p.A. v souvislosti s plněními společnosti CESI S.p.A. v rámci uvedených projektů.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod se týká přípustnosti žaloby.

- Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že napadené rozhodnutí je přijato proti této žalobkyni, a to od okamžiku, kdy se na ni přímo a osobně vztahují jeho účinky, a že uvedené rozhodnutí, ačkoli postrádá konkrétní prováděcí opatření, je třeba považovat za konečné a bez možnosti pozdější změny ze strany žalované.

2. Druhý žalobní důvod se týká merita sporu, nesprávného použití článků 14 a 37 směrnice 2004/17/ES v oblasti subdodávek, nedostatečného šetření a nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí, nesprávného použití čl. III.7 odstavce 1 a 6 přílohy III rozhodnutí D/207630 z roku 2008 a nesprávného použití čl. III.7 odstavce 1, 4 a 6 přílohy III rozhodnutí D/7181 z roku 2010, z něhož vyplynulo neodůvodněné snížení náhrady za projekty na základě údajně nesprávného použití formálních postupů v oblasti veřejných zakázek ze strany společnosti Terna.

- V tomto ohledu žalobkyně zejména tvrdí, že začlenění doložky o možnosti subdodávek do rámcových smluv uzavřených mezi společnostmi Terna a CESI po ukončení jednání, jemuž nepředcházelo zveřejnění oznámení o výběrovém řízení, nemůže být posuzováno tak, že je v rozporu se směrnicí 2004/17/ES, ani nelze uplatnit požadavek týkající se neexistence technických důvodů, které umožňují svěření zakázky určitému subjektu.

- Rozhodnutí je vadné také z dalších důvodů, jež se týkají nesprávného posouzení vztahu mezi rámcovou dohodou a jednotlivými smlouvami zadávanými společnostmi Terna společnosti CESI.
3. Třetí žalobní důvod vychází z nesprávného použití čl. 40 odst. 3 písm. c) směrnice 2004/17/ES, jelikož Evropská komise nedodržela technické předpoklady, které jsou vyžadovány pro zadání smluv danému subjektu bez předchozího zveřejnění oznámení o výběrovém řízení, bez provedení dostatečného šetření a bez odůvodnění zamítnutí žádosti o náhradu.
 4. Čtvrtý žalobní důvod se týká nesprávného použití směrnice 2004/17/ES a porušení zásady legitimního očekávání společnosti Terna z důvodu vyloučení přípustnosti žádosti o náhradu týkající se smluv zahrnutých do rámcové smlouvy bez ohledu na zveřejnění oznámení o výsledku výběrového řízení v Úředním věstníku Evropské unie a irelevanci některých částek pro uplatnění evropských řízení.
 5. Pátý žalobní důvod, jenž byl uplatněn podpůrně, se týká porušení zásady proporcionality pokud jde o rozhodnutí Komise zcela vyloučit žádosti o náhradu namísto toho, aby přikročila k poměrnému snížení náhrad.
-

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 21. září 2015 – Anagnostu a další v. Komise

(Věc F-72/11) ⁽¹⁾

„Veřejná služba — Úředníci — Povyšování — Povyšovací řízení 2010 a 2011 — Referenční sazby násobení — Článek 6 odst. 2 služebního řádu — Přechodná opatření pro období od 1. května 2004 do 30. dubna 2011 — Článek 9 přílohy XIII služebního řádu — Obecná prováděcí ustanovení k článku 45 služebního řádu — Stanovení limitů pro povýšení — Nezařazení na seznam povýšených úředníků — Právní zájem na podání žaloby“

(2015/C 363/54)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Anastasios Anagnostu (Woluwe-Saint-Pierre, Belgie) a 24 dalších žalobců (zástupci: L. Levi a A. Blot, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupce: J. Currall, zmocněnec)

Předmět věci

Návrh znějící zaprvé na zrušení rozhodnutí o stanovení limitů pro povýšení v povyšovacích řízeních 2010 a 2011 do platových tříd AD13 a AD14 a zadruhé na zrušení seznamu úředníků povýšených do platových tříd AD13 a AD14 v povyšovacím řízení 2010 a zrušení implicitního rozhodnutí Komise, kterým odmítla povýšit větší počet dalších úředníků do platových tříd AD12 a AD13.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropské komise ze dne 26. listopadu 2010 o nepovýšení A. Antoulase, D. Bruni, D. Nicolaidou-Kallergis a A. Xanthopoulose se zrušují.
- 2) Ve zbývajících částech žaloba zamítna.
- 3) Evropská komise ponese čtyři pětadvacetiny vlastních nákladů řízení a nahradí čtyři pětadvacetiny nákladů řízení vynaložených žalobci.
- 4) Žalobci s výjimkou A. Antoulase, D. Bruni, D. Nicolaidou-Kallergis a A. Xanthopoulose ponесou dvacet jedna pětadvacetin vlastních nákladů řízení a nahradí dvacet jedna pětadvacetin nákladů řízení vynaložených Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 290, 1. 10. 2011, s. 20.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 22. září 2015 – Barnett v. EHSV(Věc F-20/14) ⁽¹⁾

„Veřejná služba — Důchody — Starobní důchod — Odchod do předčasného důchodu bez snížení nároku na důchod — OPU k článku 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu — Námitka protiprávnosti OPU — Zájem služby — Definice — Absence — Délka výdělečné činnosti žadatele — Zohlednění celé profesní kariéry jak uvnitř, tak vně unijních orgánů — Diskreční pravomoc orgánu — Legalita“

(2015/C 363/55)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Inge Barnett (Roskilde, Dánsko) (zástupci: původně N. Nikolajsen, advokát, poté S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Žalovaný: Evropský hospodářský a sociální výbor (zástupci: M. Pascua Mateo, L. Camarena Januzec a K. Gambino, zmocněnci, M. Troncoso Ferrer a F.-M. Hilaire, advokáti)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí EHSV, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o odchod do předčasného důchodu bez snížení nároku na důchod na základě čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 11. července 2013, kterým byl vydán seznam osob, na něž se vztahuje opatření podle čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu úředníků Evropské unie, se zrušuje v rozsahu, v němž se uvedené opatření nemělo vztahovat na Inge Barnett.
- 2) Evropský hospodářský a sociální výbor ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené I. Barnett.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 175, 10.6.2014, s. 55.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 22. září 2015 – Gioria v. Komise(Věc F-82/14) ⁽¹⁾

„Veřejná služba — Otevřená výběrová řízení — Výběrové řízení EPSO/AST/126/12 — Příbuzenský vztah mezi členem výběrové komise a žadatelem o pracovní místo — Střet zájmů — Článek 27 služebního řádu — Přijímání úředníků s nejvyšší úrovní bezúhonnosti — Rozhodnutí vyloučit žadatele o pracovní místo z výběrového řízení“

(2015/C 363/56)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Roberto Gioria (Veruno, Itálie) (zástupce: M. Cornacchia, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a G. Gattinara, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí vyloučit žalobce z výběrového řízení EPSO/AST/126/12 z důvodu, že neinformoval výběrovou komisi o svém příbuzenském vztahu s jedním z členů výběrové komise.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Roberto Gioria ponese polovinu vlastních nákladů řízení.*
- 3) *Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených Robertem Gioriou.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 388, 3.11.2014, s. 32.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 22. září 2015 – Silvan v. Komise
(Věc F-83/14) ⁽¹⁾

„Veřejná služba — Úředníci — Povyšovací řízení za rok 2013 — Rozhodnutí o nepovyšení žalobce — Článek 43 a čl. 45 odst. 1 služebního řádu — DG E Komise — Námitka protiprávnosti — Porovnání zásluh — Zohlednění hodnotících zpráv — Neexistence známek v číselné podobě nebo analytických hodnocení — Poznámky obsahující slovní hodnocení“

(2015/C 363/57)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Juha Tapio Silvan (Brusel, Belgie) (zástupci: původně D. de Abreu Caldas, M. de Abreu Caldas a J.-N. Louis, advokáti, poté J.-N. Louis a N. de Montigny, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: C. Berardis-Kayser a G. Berscheid, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí nepovyšit žalobce do platové třídy (AST 10) v rámci povyšovacího řízení Evropské komise za rok 2013

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Juha Tapio Silvan ponese vlastní náklady řízení a je povinen nahradit náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 7, 12.1.2015, s. 47.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 24. září 2015 – Weissenfels v. Parlament

(Věc F-92/14) ⁽¹⁾

„Veřejná služba — Úředníci — Žaloba na náhradu škody — Mimosmluvní odpovědnost Unie — Obsah emailu zasláného administrativou úředníkovi v důchodu — Újma na cti žalobce — Neexistence — Sdělení osobních údajů žalobce jeho advokátovi v rámci řízení před Tribunálem zaměstnanci zastupujícími orgán — Porušení nařízení č. 45/2001 — Nesprávné skutkové tvrzení“

(2015/C 363/58)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Roderich Weissenfels (Fribourg-en-Brisgau, Německo) (zástupce: G. Maximini, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: J. Steele a S. Seyr, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Evropského parlamentu, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o náhradu škody vzniklé na základě porušení práva na respektování jeho soukromého života a ustanovení nařízení č. 45/2001 při projednání dřívější věci, a dále návrh na náhradu škody za údajně utrpěnou nemajetkovou újmu.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Roderich Weissenfels ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropským parlamentem.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 448, 15. 12. 2014, s. 40.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 21. září 2015 – De Simone v. ECDC

(Věc F-71/15) ⁽¹⁾

(2015/C 363/59)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda třetího senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 245, 27.7.2015, s. 50.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS